

Dosar nr. 22120/3/2018
(1519/2022)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
Decizia penală nr. 346/A
Ședința publică din data de 21.02.2023
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: ADOMNIȚEI SABINA
JUDECĂTOR: JDERU CLAUDIA

GREFIER: RISTOSCU ALEXANDRA-DANIELA

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA este reprezentat de **procuror Teodorescu Michaela**.

Pe rol, se află pronunțarea asupra **apelului** declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA împotriva sentinței penale nr. 421 din data de 21.04.2022 pronunțată de către Tribunalul București Secția I Penală, în dosarul nr. **22120/3/2018**.

Dezbaterea s-a desfășurat în ședința publică de la termenul de judecată din data de **22.11.2022** și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie penală, iar Curtea, în temeiul art.391 alin.1 rap. la art.406 alin.1 din Codul de procedură penală, a stabilit termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii la data de **20.12.2022**, când a amânat pronunțarea pentru data de **17.01.2023**, respectiv pentru astăzi, 21.02.2023, când, în aceeași compunere, a decis astfel:

CURTEA,

Deliberând asupra apelului penal de față, reține următoarele:

Prin sentința penală nr. 421/21.04.2022, Tribunalul București – Secția I Penală în temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatei Shhaideh (fosta Sumanariu/ Geambec) Sevil, fiica lui Sadedin și Muezel,

sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatei Stoian (fostă Vasile) Ionela,

sub aspectul săvârșirii complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Gâdea Adrian-Ionuț, fiul lui Anghel și al Georgetei,

sub aspectul săvârșirii complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe

deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. . și art. 183 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza II C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Gâdea Adrian-Ionuț, sub aspectul săvârșirii participației improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza II C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatei Gheorghiu Mariana Sanda,

sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza II C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatei Gușă (fostă Milcică) Rodica,

sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual în formă continuată (trei acte materiale) prev. de art. art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

În temeiul art. 25 alin. 3 C.pr.pen. a dispus deființarea referatului nr. 29145/16.09.2013, a referatului din data 16.09.2013 și a înscrisului intitulat încheiere nr. 29145, emise în dosarul 29145/16.09.2013 de către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman - Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Alexandria.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c C.pr.pen. a dispus ridicarea măsurilor asiguratorii instituite față de inculpații:

- Shhaideh (fosta Sumanariu/ Geambec) Sevil prin ordonanța nr. 218/P/2017 din 25.04.2018 emisă de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, modificată prin încheierea pronunțată la data de 19.09.2019 de către Tribunalul București.

- Stoian (fostă Vasile) Ionela prin ordonanța nr. 218/P/2017 din 25.04.2018 emisă de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, modificată prin încheierea pronunțată la data de 19.09.2019 de către Tribunalul București.

- Gâdea Adrian-Ionuț prin ordonanța nr. 218/P/2017 din 25.04.2018 (astfel cum a fost îndreptată prin procesul verbal din data de 02.05.2018) emisă de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, modificată prin încheierile pronunțate la data de 26.11.2018 și la data de 19.12.2019 de către Tribunalul București.

Onorariul apărătorului din oficiu a rămas în sarcina statului fiind avansat din fondurile Ministerului Justiției.

În temeiul art. 275 alin. 5 C.pr.pen. cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond analizând actele și lucrările dosarului a reținut următoarele:

„Prin rechizitorul nr. 218/P/2017 emis de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

a. Gâdea Adrian-Ionuț, sub aspectul săvârșirii:

- complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48

alin. 1 C.pen. rap la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen.;

și a

- participației improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen.;

totul cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen..

b. Shhaideh (fosta Sumanariu/ Geambec) Sevil, sub aspectul săvârșirii:

- infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

c. Stoian (fostă Vasile) Ionela, sub aspectul săvârșirii:

- complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

d. Gheorghiu Mariana Sanda, sub aspectul săvârșirii:

- infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

e. Guşă (fostă Milcică) Rodica, sub aspectul săvârșirii:

infracțiunii de fals intelectual în formă continuată (trei acte materiale) prev. de art. art. 321 alin. 1 C.pen.. cu aplic. art. 35 alin. C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

2. În esență, prin actul de sesizare s-a reținut următoarea situație de fapt și drept:

a. Inculpatul Gâdea Adrian Ionuț, în perioada iunie 2013 – septembrie 2013, în calitate de președinte al Consiliului Județean Teleorman, cu intenție, a ajutat la fapta prevăzută de legea penală reținută în sarcina inculpatei Sevil Shhaideh, prin aceea că: a promovat un proiect de hotărâre de consiliu județean privind transferul bunurilor imobile Insula Belina și Brațul Pavel în proprietatea UAT Teleorman și administrarea Consiliului Județean Teleorman, a inițiat un proiect de hotărâre de guvern reținând, în mod vădit contrar legii, legalitatea proiectului de act cu caracter individual ce se va numi H.G. 943/2013 având cunoștință despre încălcarea dispozițiilor legale care reglementează normele de tehnică legislativă prev. de Legea 24/2000 raportate la art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", care nu permiteau un astfel de transfer, a solicitat ANAR avizarea favorabilă a acestui transfer, a ignorat existența extraselor cărții funciare care conțineau sarcinile S.C. TEL DRUM, a coordonat înlocuirea acestora cu niște extrase de carte funciară noi, care nu mai prevedeau contractele de închiriere, și-a însușit prin semnătură proiectul de notă de fundamentare în care era trecut, necorespunzător adevărului, că imobilele nu sunt grevate de sarcini, a trimis neoficial către M.D.R.A.P. documente emanând de la CJ Teleorman în formă de proiect, unele nesemnate și în lipsa adoptării unei HCJ. Prin aceasta faptă s-a cauzat un prejudiciu statului român de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile ieșite din patrimoniul lui), la care se adaugă suma de 248.126,334 lei echivalentă a 50 de procente din suma provenită din cele trei contracte de închiriere și care trebuia încasată de bugetul de stat, precum și un prejudiciu A.N.A.R. de 248.126,334 lei, echivalentul a 50% din prețul chiriei încasate, care ar fi trebuit să intre în bugetul titularului dreptului de administrare a imobilelor, dar și o vătămare a drepturilor și intereselor legitime atât ale statului, cât și ale A.N.A.R. prin lipsirea de dreptul de proprietate, respectiv dreptul de administrare asupra acestor imobile și a digurilor. Corelativ Județul Teleorman a obținut un folos patrimonial în cuantum de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile intrate în patrimoniul lui și 496.252,668 lei

echivalentul chiriilor încasate. Acestui folos patrimonial i se adaugă unul nepatrimonial, în favoarea lui S.C. TEL DRUM S.A., respectiv: asigurarea netulburată a ocupării abuzive a unor suprafețe de teren cu ariile de 5.392 mp – teren cu construcții împrejmuit, 296 mp – platformă aterizare elicoptere, 1.784 mp – heleșteu numit apă stătătoare și 13.635 mp – amenajare luciu apă.

Fapta astfel descrisă întrunește condițiile de tipicitate sub aspect obiectiv și subiectiv ale complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

Fapta inculpatului Gâdea Adrian Ionuț care, la data de 23.01.2014, în calitate de președinte al Consiliului Județean Teleorman, a invitat S.C. TEL DRUM S.A. și pe numitul Marian Ilie să se prezinte la data de 24.01.2014, ora 10:00, la sediul Consiliului Județean Teleorman, pentru semnarea a trei contracte de închiriere, în baza prevederilor HG 943/2013, ajutând astfel cu intenție directă la săvârșirea fără vinovăție de către numitul Dumitrescu Mircea a infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ceea ce a condus la încheierea a trei contracte de închiriere având ca obiect părți din insula Belina și brațul Pavel, fără organizarea unei licitații și fără inițierea și parcurgerea procedurii de emitere a unei hotărâri de consiliu județean, cauzându-se un prejudiciu UAT Teleorman de 4.921.302,09 lei (defalcat pe contractul nr 1: 1.778.336,347 lei, contractul nr. 2: 2.404.654,219 lei, și contractul nr. 3: 738.311,524 lei, în acest mod fiind obținut un folos patrimonial corelativ de beneficiarii contractelor de închiriere - S.C. TEL DRUM S.A. de 4.182.990,566 lei și numitul Marian Ilie de 738.311,524 lei, întrunește condițiile de tipicitate sub aspectul laturii obiective și subiective ale participăției improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. și art. 5 C.pen..

b. Inculpata Sevil Shhaideh, funcționar public, în perioada 23 septembrie 2013 – decembrie 2013, în calitate de secretar de stat, în baza Ordinului 1850/2013 privind delegarea unor atribuții ale ministrului D.R.A.P. exercitând atribuțiile de serviciu prevăzute de art. 4 rap. la art. 38 alin. 2, art. 8 alin. 1 și art. 31 alin. 4 din Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, beneficiind de actele de complicitate anterioară ale inculpatului Gâdea Adrian Ionuț și actele de complicitate concomitentă ale inculpatei Stoian (fostă Vasile) Ionela, a inițiat, a fundamentat, a introdus pe circuitul de avizare și a prezentat guvernului pentru aprobare proiectul de HG, prin care s-a aprobat transmiterea unor părți din imobilele Insula Belina și Brațul Pavel, aflate în domeniul public exclusiv al statului și administrarea A.N.A.R. către domeniul public al județului Teleorman și administrarea Consiliului Județean Teleorman, și nota de fundamentare pe care a semnat-o, în calitate de inițiator, cunoscând că în acest mod întocmește acte care încalcă dispozițiile art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", art. 38 alin. 2, alin. 3, art. 30 alin. 2 și art. 77 din Legea 24/2000 și art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil care nu permiteau un astfel de transfer prin hotărâre de guvern, acte pentru care ministerele avizatoare, respectiv Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, a căror consultare pe proiectul de act normativ elaborat în forma prezentată spre aprobare guvernului, a omis să o mai facă conform dispozițiilor HG 561/2009, formulară observații pe parcursul circuitului de avizare sub aceste aspecte. Prin aceasta faptă s-a cauzat un prejudiciu statului român de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile ieșite din patrimoniul lui), la care se adaugă suma de 248.126,334 lei echivalentă a 50 de procente din suma provenită din cele trei contracte de închiriere și care trebuia încasată de bugetul de stat, precum și un prejudiciu A.N.A.R. de 248.126,334 lei, echivalentul a 50% din prețul chiriei încasate, care ar fi trebuit să intre în bugetul titularului dreptului de

administrare a imobilelor, dar și o vătămare a drepturilor și intereselor legitime atât ale statului, cât și ale A.N.A.R. prin lipsirea de dreptul de proprietate, respectiv dreptul de administrare asupra acestor imobile și a digurilor. Corelativ Județul Teleorman a obținut un folos patrimonial în cuantum de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile intrate în patrimoniul lui și 496.252,668 lei echivalentul chiriilor încasate. Acestui folos patrimonial i se adaugă unul nepatrimonial, în favoarea lui S.C. TEL DRUM S.A., respectiv: asigurarea netulburată a ocupării abuzive a unor suprafețe de teren cu ariile de 5.392 mp – teren cu construcții împrejmuit, 296 mp – platformă aterizare elicoptere, 1.784 mp – heleșteu numit apă stătătoare și 13.635 mp – amenajare luciu apă.

Fapta astfel descrisă întrunește condițiile de tipicitate sub aspect obiectiv și subiectiv ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.P. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

c. Inculpata Stoian (fostă Vasile) Ionela, în perioada 23 septembrie 2013 – decembrie 2013, în calitate de director la M.D.R.A.P. - Direcția Juridică, Relația cu Parlamentul și Relații Internaționale, cu intenție, a ajutat la fapta prevăzută de legea penală reținută în sarcina inculpatei Sevil Shhaideh, prin aceea că a reținut în mod vădit contrar legii legalitatea proiectului de act cu caracter individual ce se va numi H.G. 943/2013, nu a întocmit note referitoare la observațiile pe care le-au făcut cele două ministere avizatoare, nu a respectat reglementările privind circuitul de avizare, a contribuit la crearea unei reprezentări false M.F.P. și M.J. referitor la sarcinile imobilelor și subrogarea în drepturi și obligații, având cunoștință despre încălcarea flagrantă în cadrul procedurii de elaborare, adoptare, avizare P.H.G. 943/2013 a dispozițiilor legale care reglementează normele de tehnică legislativă prev. de Legea 24/2000 raportate la art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", care nu permiteau un astfel de transfer, aspect semnalat în repetate rânduri de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției. Prin aceasta faptă s-a cauzat un prejudiciu statului român de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile ieșite din patrimoniul lui), la care se adaugă suma de 248.126,334 lei echivalentă a 50 de procente din suma provenită din cele trei contracte de închiriere și care trebuia încasată de bugetul de stat, precum și un prejudiciu A.N.A.R. de 248.126,334 lei, echivalentul a 50% din prețul chiriei încasate, care ar fi trebuit să intre în bugetul titularului dreptului de administrare a imobilelor, dar și o vătămare a drepturilor și intereselor legitime atât ale statului, cât și ale A.N.A.R. prin lipsirea de dreptul de proprietate, respectiv dreptul de administrare asupra acestor imobile și a digurilor. Corelativ Județul Teleorman a obținut un folos patrimonial în cuantum de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile intrate în patrimoniul lui și 496.252,668 lei echivalentul chiriilor încasate. Acestui folos patrimonial i se adaugă unul nepatrimonial, în favoarea lui S.C. TEL DRUM S.A., respectiv: asigurarea netulburată a ocupării abuzive a unor suprafețe de teren cu ariile de 5.392 mp – teren cu construcții împrejmuit, 296 mp – platformă aterizare elicoptere, 1.784 mp – heleșteu numit apă stătătoare și 13.635 mp – amenajare luciu apă.

Fapta astfel descrisă întrunește condițiile de tipicitate sub aspect obiectiv și subiectiv ale complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.P. rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

d. Fapta inculpatei Gușă Rodica, funcționar public în sensul legii penale, în calitate de asistent-registrator în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman - Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Alexandria, cu intenție, în data de 16.09.2013, beneficiind de

ajutorul numitei Diaconu Alexandrina Anduța, în exercitarea atribuțiilor de serviciu prev. de art. 22 alin. 1 și art. 31 alin. 1 din Legea 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare:

- la data de 16.09.2013, a întocmit referatul nr. 29145/16.09.2013 adresat registratorului-șef, prin care a solicitat necorespunzător adevărului îndreptarea erorii materiale strecurată în cartea funciară nr. 20792 și 20793 - Seaca, în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C civ.,

- a întocmit referatul din data 16.09.2013 în care a menționat necorespunzător adevărului că nu sunt piedici pentru efectuarea lucrării solicitate, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C civ., nefiind îndeplinite astfel condițiile din art. 29 alin.1 lit. g din Legea 7/1996, neîndeplinirea condițiilor din Codul Civil constituind în sine o piedică la efectuare a lucrării solicitate,

- și ulterior, la aceeași dată, în baza referatelor anterior menționate, împreună cu numita Gheorghiu Mariana Sanda a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal “văzând referatul inspectorului de cadastru/referatul asistentului registrator, fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, tariful de 0 lei achitat prin documentul de plată pentru serviciul cu codul: 251P”, deși nu era întrunită condiția prev. la art. 29 alin. 1 lit. g) din Legea 7/1996, rap la art. 913 C.Civ., nefiind săvârșită nicio eroare materială cu prilejul înscrierilor efectuate în:

- cartea funciară nr 20792 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanție și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10784/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 8/18.02.2011 emis de ANAR (S.C. Tel Drum S.A., act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 8/18.02.2011)”, precum și al notării nr 28029 din 5.09.2013, privind “act adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 8/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”,

- cartea funciară nr 20793 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanței și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10782/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 9/18.02.2011 emis de ANAR (act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 9/18.02.2011)”, precum și al notării nr 28030 din 5.09.2013, privind “actul adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 9/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”,

încheiere care a fost comunicată părților și a intrat în circuitul civil, producând consecințe juridice constând în alterarea cuprinsului cărții funciare nr 20792 și 20793 Seaca, partea a III-a, în sensul că imobilele nu sunt grevate de sarcini, deși în realitate, acestea erau obiect al contractului de închiriere nr 8 și 9/2011, precum și a extraselor de carte funciară eliberate,

întrunește condițiile de tipicitate sub aspectul laturii obiective și subiective ale infracțiunii de fals intelectual în formă continuată (trei acte materiale) prev. de art. art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

e. Fapta inculpatei Gheorghiu Mariana Sanda, funcționar public în sensul legii penale, în calitate de registrator, cu intenție, în data de 16.09.2013, beneficiind de ajutorul numitei Diaconu Alexandrina Anduța, în exercitarea atribuțiilor de serviciu prev. de art. 22 alin. 1 din Legea 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, împreună cu numita Gușă Rodica a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal “văzând referatul inspectorului de cadastru/referatul asistentului registrator, fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, tariful de 0 lei achitat prin documentul de plată pentru serviciul cu codul: 251P”, deși nu era întrunită condiția prev. la art. 29 alin. 1 lit. g) din Legea 7/1996, rap la art. 913 C. Civ., nefiind săvârșită nicio eroare materială cu prilejul înscrierilor efectuate în:

- cartea funciară nr 20792 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanței și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10784/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 8/18.02.2011 emis de ANAR (S.C. Tel Drum S.A., act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 8/18.02.2011”, precum și al notării nr 28029 din 5.09.2013, privind “actul adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 8/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”,

- cartea funciară nr 20793 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanței și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10782/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 9/18.02.2011 emis de ANAR (act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 9/18.02.2011”, precum și al notării nr 28030 din 5.09.2013, privind “actul adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 9/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”,

încheiere care a fost comunicată părților și a intrat în circuitul civil, producând consecințe juridice constând în alterarea cuprinsului cărții funciare nr 20792 și 20793 Seaca, partea a III-a, în sensul că imobilele nu sunt grevate de sarcini, deși în realitate, acestea erau obiect al contractului de închiriere nr 8 și 9/2011, precum și a extraselor de carte funciară eliberate,

întrunește condițiile de tipicitate sub aspectul laturii obiective și subiective ale infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

Analizând materialul probator Tribunalul București a reținut următoarele:

Referitor la săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen. presupus a fi comisă de către inculpata Sevil Shhaideh, respectiv a complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. de care sunt acuzați inculpații Gâdea Adrian-Ionuț și Stoian (fostă Vasile) Ionela.

Având în vedere acuzațiile formulate de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție prin rechizitorul nr. 218/P/2017 cu care a fost sesizat Tribunalul București, prin raportare la forma participației penale reținută în sarcina inculpaților Gâdea Adrian-Ionuț și Stoian (fostă Vasile) Ionela, a apreciat instanța că este necesar a analiza cu prioritate elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu de care este acuzată inculpata Sevil Shhaideh.

A avut în vedere Tribunalul București că „potrivit art. 48 C.pen. este definită noțiunea de complicitate ca fiind acea formă a participației penale în care o persoană, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, inclusiv prin promisiunea tănuirii lucrurilor provenite din săvârșirea faptei, chiar dacă, după săvârșirea faptei, promisiunea nu este îndeplinită sau de a favoriza pe făptuitor, promisiune făcută anterior începerii executării sau în timpul realizării acesteia. Cu alte cuvinte, complicele este acea persoană (participant secundar) care înlesnește, sprijină realizarea acțiunii tipice de către autor (participant principal), fiind inclus aici și instigatorul.

Pentru a exista complicitate este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: a) să se fi săvârșit de altcineva o infracțiune (în formă tipică sau tentată atunci când tentativa este pedepsibilă); b) să existe o contribuție (materială sau psihică) din partea compliceului care a servit, folosit în orice mod la săvârșirea infracțiunii comise de altul; c) să existe o înțelegere (coeziune psihică) între autor și cel care ajută, ceea ce presupune ca cel din urmă să fi voit ca activitatea sa să contribuie la realizarea acțiunii autorului și să fi cunoscut ceea ce urmărea autorul acțiunii pe care el înțelege să o sprijine.

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că principiile generale aplicabile participației principale sunt, deopotrivă, aplicabile și participației secundare, întrucât acțiunile indirecte și mediate contribuie la realizarea infracțiunii, fac parte din antecedenta cauzală a acesteia, astfel că lipsa, inexistența acțiunii tipice a autorului/instigatorului nu poate avea ca rezultat decât inexistența actelor de înlesnire, ajutor în realizarea ei. Ca atare, proba privind lipsa faptei autorului este suficientă pentru a susține aprecierea lipsei faptei complicelui și a justifica o soluție de achitare a participantului secundar întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) C.pr.pen. Inexistența împrejurărilor faptice relevate de acuzare, stabilită în mod definitiv printr-o hotărâre judecătorească cu privire la autor, are aceleași consecințe juridice și asupra acțiunilor de ajutor, înlesnire date de presupusul complice la acțiunea tipică și, pe cale de consecință, justifică un raționament juridic similar în sensul că, dacă nu există un fapt penal, nu există nici complicitate la acesta.” (I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 397/A din 10 decembrie 2019)

Urmează așadar Tribunalul București a aprecia cu prioritate asupra chestiunilor de fapt care, în opinia Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, susțin temeinicia acuzației aduse autorului infracțiunii și apoi asupra chestiunilor de drept care vizează condițiile de tragere la răspundere penală, respectiv a calificării lor legale, pentru ca ulterior, să analizeze și acțiunile/inacțiunile imputate complicilor cărora li se acordă relevanță penală în actul de sesizare.

După cum a precizat anterior, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție a dispus trimiterea în judecată a inculpatei Sevil Shhaideh apreciind că aceasta se face vinovată de comiterea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen..

În fapt, s-a apreciat că în perioada 23 septembrie 2013 – decembrie 2013, în calitate de secretar de stat, în baza Ordinului 1850/2013 privind delegarea unor atribuții ale ministrului D.R.A.P. exercitând atribuțiile de serviciu prevăzute de art. 4 rap. la art. 38 alin. 2, art. 8 alin. 1 și art. 31 alin. 4 din Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, beneficiind de actele de complicitate anterioară ale inculpatului Gâdea Adrian Ionuț și actele de complicitate concomitentă ale inculpatei Stoian (fostă Vasile) Ionela, a inițiat, a fundamentat, a introdus pe circuitul de avizare și a prezentat guvernului pentru aprobare proiectul de HG, prin care s-a aprobat transmiterea unor părți din imobilele Insula Belina și Brațul Pavel, aflate în domeniul public exclusiv al statului și administrarea A.N.A.R. către domeniul public al județului Teleorman și administrarea Consiliului Județean Teleorman, și nota de fundamentare pe care a semnat-o, în calitate de inițiator, cunoscând că în acest mod întocmește acte care încalcă dispozițiile art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, art. 38 alin. 2, alin. 3, art. 30 alin. 2 și art. 77 din Legea 24/2000 și art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil care nu permiteau un astfel de transfer prin hotărâre de guvern, acte pentru care ministerele avizatoare, respectiv Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, a căror consultare pe proiectul de act normativ elaborat în forma prezentată spre aprobare guvernului, a omis să o mai facă conform dispozițiilor HG 561/2009, formulară observații pe parcursul circuitului de avizare sub aceste aspecte. Prin aceasta faptă s-a cauzat un prejudiciu statului român de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile ieșite din patrimoniul lui), la care se adaugă suma de 248.126,334 lei echivalentă a 50 de procente din suma provenită din cele trei contracte de închiriere și care trebuia încasată de bugetul de stat, precum și un prejudiciu A.N.A.R. de 248.126,334 lei, echivalentul a 50% din prețul chiriei încasate, care ar fi trebuit să intre în bugetul titularului dreptului de administrare a imobilelor, dar și o vătămare a drepturilor și intereselor legitime atât ale statului, cât și ale A.N.A.R. prin lipsirea de dreptul de proprietate, respectiv dreptul de administrare asupra acestor imobile și a digurilor. Corelativ Județul Teleorman a obținut un folos patrimonial în cuantum de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile intrate în

patrimoniul lui și 496.252,668 lei echivalentul chiriilor încasate. Acestui folos patrimonial i se adaugă unul nepatrimonial, în favoarea lui S.C. TEL DRUM S.A., respectiv: asigurarea netulburată a ocupării abuzive a unor suprafețe de teren cu ariile de 5.392 mp – teren cu construcții împrejmuit, 296 mp – platformă aterizare elicoptere, 1.784 mp – heleșteu numit apă stătătoare și 13.635 mp – amenajare luciu apă.

Constată așadar Tribunalul București că inculpata Sevil Shhaideh este acuzată în concret că a inițiat, a fundamentat, a introdus pe circuitul de avizare și a prezentat guvernului pentru aprobare proiectul de hotărâre de guvern, prin care s-a aprobat transmiterea unor părți din imobilele Insula Belina și Brațul Pavel, aflate în domeniul public exclusiv al statului și administrarea Agenției Naționale „Apele Române” către domeniul public al județului Teleorman și administrarea Consiliului Județean Teleorman, precum și nota de fundamentare pe care a semnat-o, în calitate de inițiator întocmind astfel, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, un act defectuos prin încălcarea dispozițiilor prev. de art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", art. 38 alin. 2, alin. 3, art. 30 alin. 2 și art. 77 din Legea 24/2000 și art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil.

Având în vedere specificitatea infracțiunii de abuz în serviciu de care este acuzată inculpata, respectiv comiterea unei infracțiuni de serviciu prin aceea că în calitate de secretar de stat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu a inițiat, a fundamentat, a introdus pe circuitul de avizare și a prezentat guvernului pentru aprobare proiectul de hotărâre de guvern care ulterior va deveni Hotărâre de Guvern 943/2013, precum și nota de fundamentare aferentă, apreciază Tribunalul București că acțiunile întreprinse sunt probate în afara oricărui dubiu rezonabil prin înscrisurile depuse la dosar de către toate instituțiile publice implicate în circuitul de avizare și adoptare a proiectului de hotărâre de guvern.

Mai mult, niciunul dintre cei trei inculpați nu a contestat situația de fapt reținută de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție recunoscând participarea lor activă în procesul instituțional care a condus la adoptarea Hotărârii de Guvern nr. 943/2013.

Astfel, inculpata Sevil Shhaideh nu a contestat că în calitate de secretar de stat a inițiat, a fundamentat, a introdus pe circuitul de avizare și a prezentat guvernului pentru aprobare proiectul de Hotărâre de Guvern ce a condus la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilelor denumite „Brațul Pavel” și „Insula Belina.”, iar inculpatul Gâdea Adrian Ionuț a recunoscut că a promovat un proiect de hotărâre a consiliului județean privind transferul bunurilor imobile Insula Belina și brațul Pavel în proprietatea Județului Teleorman și administrarea Consiliului Județean Teleorman, a inițiat un proiect de hotărâre de guvern prin care s-a solicitat transferul proprietății celor două imobile și a solicitat implicit Administrației Naționale „Apele Române” avizarea favorabilă a transferului.

De asemenea, inculpata Stoian (fostă Vasile) Ionela, prin declarația oferită, a afirmat că în calitate de director la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice - Direcția Juridică, Relația cu Parlamentul și Relații Internaționale, a reținut legalitatea proiectului de act cu caracter individual ce se va deveni Hotărârea de Guvern 943/2013 și nu a întocmit note referitoare la observațiile pe care le-au făcut cele două ministere avizatoare, respectiv Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției.

După cum a precizat anterior Tribunalul București situația de fapt, necontestată de inculpați, este probată de către înscrisurile aflate la dosarul cauzei cât și de declarațiile inculpaților, apărările invocate vizând încadrarea în drept a faptei după cum a fost stabilită prin rechizitorul nr. 218/P/2017 emis de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție.

A apreciat Tribunalul București că obiectul dosarului penal cu care a fost investit nu necesită a fi analizat în detaliu în ceea ce privește împrejurările în care au fost săvârșite presupusele fapte penale neexistând opinii divergente ale apărării cu cele ale acuzării decât asupra unor aspecte

care nu se răsfrâng asupra acțiunii imputate acestea vizând latura subiectivă care particularizează fiecare participant în parte motiv pentru care le va analiza în cadrul acelei secțiuni.

Astfel, un prim aspect invocat de către inculpați vizează posibilitatea analizării de către instanța de judecată a legalității demersului prin raportare la considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 757 din 23 noiembrie 2017 având în vedere acuzația adusă inculpatei Sevil Shhaideh.

Interpretând considerentele deciziei Curții Constituționale a apreciat Tribunalul București că „numai adoptarea actelor cu caracter individual este vizată de legea penală, în sensul că numai acestea pot realiza elementul material al unei infracțiuni date” și în același timp „numai actul administrativ cu caracter individual poate fi susceptibil de a produce foloase, avantaje, ajutor, în sensul prevăzut de legea penală” .

De asemenea, a apreciat Tribunalul București că legalitatea actului administrativ individual poate fi analizată de instanța penală ca o chestiune prealabilă și incidentală urmăririi penale și judecării faptei, fiind exclus ca acuzația formulată să vizeze direct legalitatea hotărârilor de Guvern în sensul în care încălcarea dispozițiilor legale privind adoptarea actelor administrative cu caracter individual săvârșită din culpă nu atrage răspunderea penală.

A apreciat Tribunalul București că, în considerentele deciziei, Curtea Constituțională a subliniat că este exclusă răspunderea penală a membrilor guvernului care exercită atribuții de adoptare a actelor administrative cu caracter individual prin „vizarea directă” a legalității actului, respectiv prin cercetarea de către organul de urmărire penală a incidenței dispozițiilor legale aplicabile procedurii de adoptare cărora să le acorde o valență penală în caz de încălcare în lipsa demonstrării unei intenții directe a persoanelor implicate în sensul în care, prin adoptare, se urmărește obținerea unor foloase sau avantaje unor particulari scop diferit de cel avut în vedere în momentul inițierii procedurii și ulterior în momentul adoptării hotărârii de guvern. A apreciat Tribunalul București că atât timp cât prin procedura de adoptare a unei hotărâri de guvern nu s-a urmărit satisfacerea nevoilor unității administrative teritoriale, ci un interes ascuns al unui particular, fapta este inclusă în plaja de incidență a legii penale constituind infracțiunea de abuz în serviciu atrăgând în final răspunderea penală.

A apreciat Tribunalul București că organele de urmărire penală au posibilitatea de ancheta modul în care a fost adoptat un act administrativ cu caracter individual, cum este în cazul de față, în condițiile în care apreciază că scopul elaborării a fost deturnat intenționat de la cel aparent care a justificat inițierea și adoptarea acestuia.

Referitor la infracțiunea de care este acuzată inculpata Sevil Shhaideh constată Tribunalul București că potrivit art. 297 C.pen. fapta funcționarului public care, în **exercitarea atribuțiilor** de serviciu, nu îndeplinește **un act** sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică, iar infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 constituie, după cum în mod întemeiat au susținut inculpații, o faptă penală asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată fiind de fapt o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu.

De asemenea, a apreciat Tribunalul București că în situația constatării legalității modului prin care cele două imobile au fost transferate în proprietatea Consiliului Județean Teleorman s-ar ajunge la concluzia neîndeplinirii condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv nu ar fi îndeplinită cerința ca funcționarul public, respectiv inculpata Sevil Shhaideh, să fi îndeplinit „în mod defectuos un act” care intra în sfera atribuțiilor sale de serviciu, însă această împrejurare nu face ca operațiunea să fie exclusă din sfera chestiunilor prealabile întrucât situația juridică ce se cere a fi soluționată de instanța penală se face prin prorogarea competenței acesteia în altă materie.

Astfel, revenind la considerentele deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale instanța de contencios constituțional a stabilit că “neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în

serviciu. Astfel, Curtea apreciază că acestea sunt elemente care contribuie la configurarea infracțiunii de abuz în serviciu”

Însă, după cum a menționat anterior, pentru a constata existența infracțiunii este necesar a identifica pe de o parte o încălcare a unor atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară, legi și ordonanțe ale Guvernului, care conduce la îndeplinirea în mod defectuos sau neîndeplinirea unui act, precum și incidența unei intenții directe de a nesocoti dispozițiile legale care reglementează exercitarea atribuțiilor de serviciu întrepătrunsa cu urmărirea de către funcționarul public a procurării unor „foloase, avantaje, ajutor” unui alt subiect de drept decât cel vizat în mod aparent prin hotărârea de guvern adoptată.

Concluzionând, Tribunalul București nu a achiesat concluziile apărătorilor inculpaților întrucât intenția Curții Constituționale nu a fost aceea de a scoate din sfera ilicitului penal a procedurii de adoptare a actelor administrative cu caracter individual în situația în care adoptarea a vizat obținerea unui folos sau avantaj patrimonial ascuns, altul decât cel avut în vedere în nota de fundamentare.

A reținut instanța de fond raționamentul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, (conform căruia insula Belina și brațul Pavel, imobile situate în albia minoră a fluviului Dunărea, reprezintă bunuri stabilite de art. 136 alin. 3 din Constituție raportat la Legea organică 213/1998 și Legea organică 107/1996, ca făcând obiectul exclusiv al proprietății publice a statului și care nu puteau face obiectul unor transferuri din proprietatea publică exclusivă a statului și administrarea Agenției Naționale „Apele Române” în proprietatea unităților teritoriale administrative și administrarea Consiliului Județean Teleorman prin hotărâre de guvern, act inferior ca putere legilor și ordonanțelor enumerate anterior. Apreciază organele de urmărire penală că modalitatea de transfer intradomenial a insulei Belina și a brațului Pavel ar fi constituit-o strict legea organică de modificare a legilor organice prin care aceste bunuri au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice a statului), însă a constatat că raționamentul organelor de cercetare este unul greșit.

A apreciat Tribunalul București că niciuna dintre dispozițiile legale invocate de parchet nu interzicea efectuarea transferului unor bunuri imobile din proprietatea statului în proprietatea unității administrativ teritoriale prin hotărâre de guvern cu excepția dispozițiilor art. 860 alin. 3 teza întâi din Codul civil.

Astfel, a apreciat Tribunalul București, că art. 136 alin. 3 din Constituția României reglementează proprietatea exclusivă a statului, art. 3 alin. 1 și 3 din Legea apelor 107/1996 reglementează regimul apelor, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 reglementează bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 reglementează înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, art. 32 alin. 2, art. 38 alin. 2 și art. 77 alin. 1 și 2 din Legea 24/2000 reglementează normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, însă niciuna dintre prevederile legale nu „interziceau un astfel de transfer”, respectiv schimbarea proprietarului bunurilor imobile prin adoptarea unei hotărâri de guvern. Totuși, potrivit art. 860 alin. 3 Cod Civil, bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii.

A conchis Tribunalul București că dispoziția legală presupus a fi încălcată de inculpata Sevil Shhaideh prin acțiunea de a inițiere, fundamentare, introducerea pe circuitul de avizare și prezentare guvernului pentru aprobare proiectul de hotărâre de guvern și nota de fundamentare care ulterior va deveni Hotărâre de Guvern 943/2013 este art. 860 alin. 3 C.Civ. care reglementează modul de transmitere a bunurilor care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice în senul în care operațiunea nu poate fi făcută decât ca urmare a modificării legii organice. De asemenea, Tribunalul București a redat considerentele izvorâte din practica Curții Constituționale pentru a constata dacă apărățile formulate sunt întemeiate, reținând că în decizia Decizia nr. 1/2014 Curtea Constituțională a explicat că, dacă

bunuri ce se doresc a fi transferate din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unității administrativ teritoriale sau invers, formează obiectul exclusiv al proprietății publice, a statului sau unităților administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, conform art. 860 alin. 3 teza întâi C.civ.. Se menționează că atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor (în temeiul criteriului uzului sau interesului public național, județean sau local), iar nu printr-o declarație **expresă** a legii, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face prin hotărâre a Guvernului sau a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local conform art. 860 alin. 3 teza a doua C.Civ..

Analizând considerentele invocate de către organele de urmărire penală, a observat Tribunalul București că, prin Decizia nr. 384/2019, referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului - Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău, s-a menționat, pentru prima oară, contrar unor opinii din practica judiciară, că nominalizarea bunului în cap. I pct. 29 din anexa la Legea nr. 213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării sale ca bun ce face obiect exclusiv al proprietății publice întrucât enumerarea are un caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor. Totodată, s-a subliniat că în lipsa unei declarații exprese a legii organice prin care bunul supus transferului să constituie obiect exclusiv al proprietății publice transferul dreptului de proprietate se face prin hotărâre de guvern. A arătat Tribunalul București că aceleași aspecte rezultă din Decizia nr. 537/2019 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind transmiterea unor imobile aferente infrastructurii portuare din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor aflate în concesiunea Companiei Naționale "Administrația Porturilor Dunării Fluviale" - S.A. Giurgiu în domeniul public al comunei Cetate, din Decizia nr. 538/2019 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne - Instituția Prefectului - județul Giurgiu în domeniul public al județului Giurgiu, din Decizia nr. 636/2020 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale "Apele Române" Administrația Bazinală de Apă Dobrogea-Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea, din Decizia nr. 643/2020 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea obiectivului de investiții Spitalul Militar Regional "Carol I", precum și din Decizia nr. 901/2020 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului, în domeniul public al orașului Odobești, județul Vrancea .

A apreciat Tribunalul București că Optica Curții Constituționale este în acord cu doctrina de specialitate, constatând o evoluție a jurisprudenței Curții Constituționale a României, întrucât, dacă în decizia nr. 1/2014 Curtea Constituțională se face referire la necesitatea aplicării principiului simetriei actelor normative afirmându-se că „dacă bunul aparține domeniului public potrivit unei declarații a legii, tot prin lege se poate face transferul interdomenial, respectiv între domeniul public al statului și cel al unei unități administrativ teritoriale.”, prin deciziile ulterioare dispunerii trimiterii în judecată se arată că „bunurile care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice” pot fi transferate în temeiul unei hotărâri de guvern.

Deși Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție face referire în rechizitoriu la jurisprudența Curții Constituționale, a apreciat Tribunalul București că, la momentul întocmirii proiectului de hotărâre de guvern, care ulterior va

deveni H.G. 943/2013 modalitatea de interpretarea art. 136 alin 3 din Constituție, nu fusese în întregime lămurită.

A apreciat Tribunalul București că bunurile pot face parte din categoria bunurilor proprietate publică prin voința legiuitorului exprimată fie în Constituția României (bunurile expres prevăzute de art. 136 alin. 3 din Constituția României), fie prin legi organice, sau bunuri care potrivit fac parte din proprietate publică potrivit utilității publice, precum și a criteriului uzului și interesului public. De asemenea, în cadrul proprietății publice poate fi determinată o categorie distinctă a bunurilor proprietate publică, respectiv cea a bunurilor proprietate publică exclusivă care nu pot fi transferate din proprietatea statului în cea a unității administrativ teritoriale, și invers, decât prin adoptarea unui act cu forță normativă egală cu cel prin care acestea au intrat în proprietate publică, diferită de cea a bunurilor care potrivit criteriului uzului și interesului public sunt în proprietatea publică a statului sau a unității administrativ teritoriale și ce pot transferate, fie în domeniul public sau privat, prin hotărârea a Guvernului sau a consiliului local al unității administrativ teritoriale.

Astfel, a observat Tribunalul București că jurisprudența Curții Constituționale, ulterior sesizării din oficiu a Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, este una vastă și, deși la nivelul anului 2013, se considera de o parte din practicienii dreptului că încadrarea bunului proprietate publică în anexa la Legea nr. 213/1998, intitulată „Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ- teritoriale” are semnificația declarării sale ca bun ce face obiect exclusiv al proprietății publice, interpretarea a fost considerată neconstituțională.

Mai mult, deși în Decizia nr. 1/2014 Curtea Constituțională a precizat că, dacă bunul aparține domeniului public potrivit unei declarații a legii, tot prin lege se poate face transferul interdomenial, respectiv între domeniul public al statului și cel al unei unități administrativ teritoriale, ulterior, a nuanțat optica apreciind în mod constant că și în situația în care categoria bunurilor ar fi reglementată printr-o lege organică, în lipsa unei „declarații exprese a legii organice ca făcând obiect exclusiv al proprietății publice”, acestea pot fi trecute din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prinre-o hotărâre a Guvernului.

Cadrul general al acestor bunuri este reglementat de art. 136 din Constituția României conform căruia bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

Având în vedere rolul Curții Constituționale de unica autoritate de jurisdicție constituționala din România aceasta este singura în măsură să se pronunțe cu privire modul de interpretare a dispozițiilor constituționale, motiv pentru care competența instanțelor de drept comun, în speță a Tribunalul București, este limitată de dezlegările anterior menționate.

A apreciat astfel Tribunalul București, prin raportare la jurisprudența anterior menționată, că noțiunea de „alte bunuri stabilite de legea organică” ce se regăsește în cadrul art. 136 alin. 3 din Constituția României are înțelesul de „declarație expresă a legii organice că bunul constituie obiect exclusiv al proprietății publice.

A constatat Tribunalul București că, în lipsa unei declarații exprese prin care apele, sau cel puțin, categoria bunurilor indicate la art. 3 alin. 1 din Legea nr. 107/1996 să fie declarate proprietatea exclusivă a statului, transferul bunurilor insula Belina și brațul Pavel din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unității administrativ teritoriale se putea face prin hotărâre de guvern. A infirmat Tribunalul București raționamentul organelor de urmărire penală, conform căruia bunurile supuse transferului interdomenial, respectiv insula Belina și brațul Pavel, sunt identificabile printr-un act normativ (fără o mențiune expresă) fiind incluse în categoria bunurilor prev. de art. 3 alin. 1 și 3 din Legea nr. 107/1996 interpretare contrară Deciziei nr. 636/2020 a Curții Constituționale. Astfel, aplicând mutatis mutandis considerentele deciziei Curții Constituționale anterior menționate, a apreciat instanța de fond că, prin Legea apelor nr. 107/1996 s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor a bunurilor reglementate, ca și în

cazul Legii nr. 213/1998, întrucât în cadrul Legii nr.107/1996, întrucât reglementează regimul juridic al diferitelor bunuri din categoria celor care aparțin atât domeniului public al statului, a unităților administrativ teritoriale locale dar și domeniului privat.

A apreciat Tribunalul București că, a interpreta că orice bunuri care au intrat în proprietatea publică a statului sau unității administrativ teritoriale în temeiul unei legi organice fac parte din proprietatea publică exclusivă ar conduce la nesocotirea jurisprudenței Curții Constituționale, cât și a voinței puterii legislative care a prevăzut expres categoria bunurilor ce fac parte din proprietatea exclusivă a statului atunci când a considerat necesar prin raportare la importanța acestora.

Cum Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România având rolul a se asigura în mod plenar respectarea principiului supremației Constituției, iar noțiunea de “alte bunuri stabilite prin lege organică” ce se regăsește în art. 136 alin. 3 teza finală din Constituția României a fost interpretat în sensul în care este necesară includerea bunului în urma unei “declarații exprese a legii organice, obiect exclusiv al proprietății publice”, a constatat Tribunalul București că depășește competențele sale legale o eventuală operațiunea de reanalizare a noțiunii de „bun exclusiv al proprietății publice”.

A concluzionat astfel Tribunalul București că există o diferență juridică între proprietatea publică exclusivă și proprietatea publică reglementată de Legea apelor nr. 107/1996 în care se face referire la împrejurarea că apele subterane și de suprafață ale României sunt bogății de interes public (art. 1²) fiind avut în vedere criteriul uzului și interesului public, iar nu cel național.

A conchis instanța de fond că i se reproșează inculpatei Sevil Shhaideh că a încălcat prevederile art. 860 alin. 3 C.Civ.. prin acțiunea de inițiere, fundamentare, introducere pe circuitul de avizare și prezentare guvernului pentru aprobare proiectul de hotărâre de guvern și nota de fundamentare care ulterior va deveni Hotărâre de Guvern 943/2013. Potrivit art. 860 alin. 3 Cod Civil, bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii îndeplinind astfel un „act în mod defectuos”. Or, conform raționamentului expus anterior bunurile transferate prin H.G. 943/2013 nu fac parte din obiectul exclusiv al proprietății publice motiv pentru care transferul acestora se putea face printr-un act administrativ cu caracter individual nefiind necesară adoptarea unei legi organice în acest sens după cum în mod neîntemeiat a susținut Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție. Concluzionând, Tribunalul București a considerat că transferul bunurilor insula Belina și brațul Pavel a fost efectuat conform normelor legale în vigoare acuzația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție fiind neîntemeiată.

Continuând raționamentul logico - juridic, conform rechizitorului nr. 218/P/2017 emis de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, inculpata, pe lângă normele juridice analizate anterior, a încălcat atribuțiile prev. de Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, după cum urmează:

Art. 4 alin. 1 - Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.

Art. 9 alin. 1 - În cazurile prevăzute de lege, în faza de elaborare a proiectelor de acte normative inițiatorul trebuie să solicite avizul autorităților interesate în aplicarea acestora, în funcție de obiectul reglementării.

Art. 34 alin. 4 - Notele de fundamentare la proiectele de ordonanțe și de hotărâri ale Guvernului se semnează de ministrul sau de ministrii inițiatori, precum și de cei care le-au avizat.

Art. 41 alin. 2 - Categoria juridică a actului normativ este determinată de regimul competențelor stabilit prin constituție, legi și prin alte acte normative prin care se acordă prerogative de reglementare juridică autorităților publice.

Art. 81 alin. 1 - La elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

alin. 2 - Reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior

A exclus de la analiză aplicabilitatea art. 4 alin. 1 din Legea 24/2000, art. 41 alin. 2 și art. 81 alin. 1 și 2 din același act normativ întrucât acestea fac referire la categoria actului normativ prin care se putea realiza transferul bunurilor brațul Pavel și insula Belina despre care Tribunalul București a ajuns la concluzia că nu au fost încălcate.

A reținut Tribunalul București că Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție susține că, în faza de elaborare a proiectelor de acte normative, inculpata nu a solicitat avizul autorităților interesate în aplicarea acestora, în funcție de obiectul reglementării, iar nota de fundamentare nu a fost semnată de ministrul sau de miniștrii inițiatori, precum și de cei care au avizat-o.

Ulterior, în cadrul secțiunii „În drept” din rechizitoriul (f. 123) se precizează că „inculpata Sevil Shhaideh, în realizarea atribuțiilor de serviciu:

- și-a însușit conținutul notei de fundamentare prin semnătură inițind și promovând o hotărâre de guvern, prin încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale care nu permiteau ca transferul imobilelor să se facă prin hotărâre de guvern;

- a acceptat în cuprinsul actelor semnate că acestea sunt necorespunzătoare adevărului, ignorând existența sarcinilor în favoarea SC TEL DRUM SA, despre care avea cunoștință;

- pe data de 07.10.2013, prin adresa nr. 76156/2013, sub pretextul observațiilor făcute de către ministerele avizatoare în cadrul procedurii de consultare interinstituțională, a solicitat M.F.P., M.J., M.M.S.C. să-și desemneze un reprezentant care să participe pentru data de 08.10.2013, ora 10:00, la clarificarea aspectelor semnalate în vederea promovării proiectului;

- a participat la întâlniri, în sediul M.J., în cadrul cărora s-a concluzionat că proiectul de HG nu putea fi promovat în forma în care fusese transmis, regimul juridic de bazin hidrografic menționat în anexa la proiectul de HG, reprezentând în mod clar un impediment în ceea ce privește operațiunea juridică de transfer a acestui bun ;

- a semnat o adresă fără număr referitoare la proiectul de hotărâre a guvernului privind transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea M.M.S.C. – A.N.A.R. în domeniul public al județului Teleorman și în administrarea CJ TR. prin care impunea promovarea cu celeritate a unui proiect de H.G. privind modificarea și/sau completarea, după caz, a denumirii și/sau descrierii tehnice a bunurilor imobile aparținând domeniului public al statului aflate în administrarea M.M.S.C. prin A.N.A.R., înscrise la numerele M.F.P. 106.257 și respectiv 106.258, în vederea finalizării procedurii de avizare interministeriale a proiectului de HG inițiat de CJ TR;

- la ora 18:17, data 26.11.2013, a trimis mail către Ministerul Finanțelor, în care anunță vă transmite HG Teleorman refăcut conform observațiilor Ministerului Justiției;

- a creat o reprezentare falsă angajaților Ministerului Finanțelor Publice, cărora le-a fost indusă impresia că Ministerul Justiției a fost de acord cu trecerea imobilelor Insula Belina și Brațul Pavel prin HG, astfel că nu au mai insistat în formularea obiecțiunii referitoare la tipul de act normativ;

- a sustras forma finală de proiect de HG și Nota de fundamentare de la avizul Ministerului Justiției, ca ultim minister avizator care ar fi confirmat sau nu legalitatea modului de rezolvare a situației juridice a imobilelor;

- nu a reconsiderat în mod corespunzător motivarea formei finale a proiectului de act normativ, ca urmare a propunerilor și observațiilor primite de la organele de avizare.”

A arătat Tribunalul București că organele de urmărire penală au prezentat o serie de presupuse acțiuni efectuate de către inculpata Sevil Shhaideh care nu se suprapun cu exercitarea atribuțiilor de serviciu despre care se afirmă că au fost încălcate, cu excepția faptului că „ar fi sustras forma finală de proiect de Hotărâre de Guvern și Nota de fundamentare de la avizul Ministerului Justiției, ca

ultim minister avizator care ar fi confirmat sau nu legalitatea modului de rezolvare a situației juridice a imobilelor și că nu a reconsiderat în mod corespunzător motivarea formei finale a proiectului de act normativ, ca urmare a propunerilor și observațiilor primite de la organele de avizare”. A reținut Tribunalul București, referitor la celelalte acțiuni reproșate atât timp cât nu contravin dispozițiilor legale determinate prin rechizitoriu (art. 9 alin. 1 și a art. 34 alin. 4 din Legea 24/2000) nu prezintă relevanță în analiza elementului material al infracțiunii putând constitui eventual aspecte care să circumstanțieze latura subiectivă urmând a fi analizate în secțiunea dedicată „forme de vinovăție” din prezenta sentință penală.

A considerat necesar Tribunalul București să analizeze procedura de avizare prin raportare la dispozițiile legale aplicabile, să prezinte dispozițiile prevăzute în regulament, doar pentru a concluziona că ministerele care avizează un proiect de hotărâre de guvern se stabilesc în funcție de obiectul/conținutul proiectului de act normativ fiecare dintre acestea justificând un interes, iar pe cale de consecință avizul favorabil, fără observații, avizul favorabil, cu observații și propuneri sau avizul negativ acordat se limitează la aria de competență a fiecărui minister în parte. Tribunalul București nu a analizat dacă în procedura de avizare au fost respectate normele regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării din 10.05.2009 întrucât o eventuală încălcare a acestora nu prezintă relevanță penală în existența elementului material al infracțiunii de abuz în serviciu.

A constatat așadar Tribunalul București că, prin raportare la obiectul proiectului hotărârii de guvern prin ce se dorea transmiterea imobilelor insula Belina și brațul Pavel din proprietatea statului în proprietatea Consiliului Județean Teleorman, că la procedura de inițiere și avizare au participat următoarele ministere:

- Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în calitate de coinițiator;
- Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice în calitate de coinițiator;
- Ministerul Finanțelor Publice în calitate de minister avizator;
- Ministerul Justiției, în calitate de minister avizator;

că forma proiectului de hotărâre de guvern avizată de Ministerul Justiției este identică cu forma supusă dezbaterii în cadrul ședinței de guvern și că au fost respectate dispozițiile art. 9 alin. 1 și art. 34 alin. 4 din Legea 24/2000, respectiv au fost cerute și obținute avizele tuturor instituțiilor interesate, iar miniștrii inițiatori și cei care au avizat au semnat nota de fundamentare.

A apreciat tribunalul București că nerespectarea unor condiții de formă în sensul în care „ceea ce va fi prezentat în ședința de guvern din data de 27.11.2013, este o Notă de Fundamentare care la rubrica Descrierea situației actuale va avea înscris: nu fac obiectul unor litigii, iar la rubrica Schimbări preconizate: - CJ Teleorman se subrogă în drepturile și obligațiile ce decurg din contractul de închiriere nr 12/20.02.2012 (...)” nu are relevanță juridică atât timp cât ministerele avizatoare cunoșteau situația juridică a bunurilor în sensul în care există un contract de închiriere aspect de rezulta din extrasul de carte funciară, iar prin avizele acordate au analizat și condiția subrogării Consiliului Județean în obligațiile și drepturile Administrației Naționale „Apele Române”.

A conchis Tribunalul București că, întrucât ”neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu.” (Curtea Constituțională, Decizie nr. 405/2016 din 15 iunie 2016), în cauză este incident cazul prev. de art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. referitor la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen. de care este acuzată inculpața Sevil Shhaideh.

Având în vedere că inexistența acțiunii tipice a autorului nu poate avea ca rezultat decât inexistența actelor de înlesnire, a reținut Tribunalul București că același motiv de a dispune achitarea este incident și în cazul inculpaților Gâdea Adrian-Ionuț, respectiv Stoian (fostă Vasile) Ionela acuzații de săvârșirea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul

public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

Totuși, Tribunalul București a găsit necesar să continue raționamentul juridic având în vedere că inculpații față de care s-a dispus trimiterea în judecată, în forma autoratului sau complicității, sunt funcționari publici unii îndeplinind funcții electivă, existând deci un interes particular și în același timp un interes general al societății de a fi lămurită întreaga situație de fapt și drept. Astfel, a constatat Tribunalul București că inculpatului Gâdea Adrian Ionuț i se impută că:

„- a promovat un proiect de hotărâre de consiliu județean privind transferul bunurilor imobile Insula Belina și Brațul Pavel în proprietatea județului Teleorman și în administrarea consiliului județean Teleorman;

- a inițiat un proiect de hotărâre de guvern reținând, în mod vădit contrar legii, legalitatea proiectului ce se va numi H.G. 943/2013 având cunoștință despre încălcarea dispozițiilor legale care reglementează normele de tehnică legislativă prev. de Legea 24/2000 raportate la art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, care nu permiteau un astfel de transfer;

- a solicitat Administrației Naționale „Apele Române” avizarea favorabilă a acestui transfer;

- a ignorat existența extraselor cărților funciare care conțineau sarcinile S.C. TEL DRUM;

- a coordonat înlocuirea acestora cu niște extrase de cărți funciare noi, care nu mai prevedeau contractele de închiriere;

- și-a însușit prin semnătură proiectul de notă de fundamentare în care era trecut, necorespunzător adevărului, că imobilele nu sunt grevate de sarcini;

- a trimis neoficial către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice documente emanând de la Consiliul Județean Teleorman în formă de proiect, unele dintre ele nesemnate și toate, în lipsa adoptării unei Hotărâri a Consiliului Județean Teleorman;”

A apreciat Tribunalul București că acțiunea de promovare a unui proiect de hotărâre de consiliu județean privind transferul bunurilor imobile insula Belina și brațul Pavel în proprietatea județului Teleorman și în administrarea consiliului județean Teleorman, de inițiere a unui proiect de hotărâre de guvern prin care se solicita transferul proprietății bunurilor intitulate insula Belina și brațul Pavel și de a adresa solicitarea Administrației Naționale „Apele Române” de a acorda aviz pozitiv constituie condiții prealabile și indispensabile adoptării hotărârii de guvern care se pot circumscrie complicității, însă, în condițiile în care raționamentul organelor de urmărire penală cu privire la imposibilitatea efectuării transferului prin hotărâre de guvern a fost înlăturat rămân fără relevanță juridică.

În urma analizei efectuate, a apreciat Tribunalul București că nu a fost dovedită niciuna dintre faptele imputate inculpatului Gâdea Adrian Ionuț care să se circumscrie formei de participare a complicității, cu excepția celor de promovare a unui proiect de hotărâre de consiliu județean privind transferul bunurilor imobile insula Belina și brațul Pavel în proprietatea județului Teleorman și în administrarea consiliului județean Teleorman, de inițiere a unui proiect de hotărâre de guvern prin care se solicita transferul proprietății bunurilor intitulate Insula Belina și Brațul Pavel și de a adresa solicitarea Administrației Naționale „Apele Române” de a acorda aviz pozitiv care rămân însă fără relevanță juridică în condițiile reținerii legalității modului de transfer a celor două bunuri imobile prin hotărâre de guvern.

În ceea ce privește acțiunile ce se circumscriu în opinia organelor de urmărire penală formei complicității, constată Tribunalul București că inculpatei Ionela (fostă Vasile) Stoian, a reținut Tribunalul București că acesta i se impută că:

„- a scos din sfera controlului Ministerului Justiției, care trebuia să își dea ultimul avizul, formele de proiect de hotărâre de guvern și nota de fundamentare;

- a acceptat în cuprinsul actelor semnate că acestea sunt necorespunzătoare adevărului, ignorând existența sarcinilor în favoarea S.C. TEL DRUM S.A., despre care avea cunoștință;

- a ignorat semnalările repetate venite din partea Ministerului Finanțelor Publice sub aspectul necesității ca Ministerul Justiției să se pronunțe cu privire la forma de act normativ pe care ar fi trebuit să o îmbrace transferul imobilelor;

- prin corespondența electronică purtată cu reprezentanți ai Ministerul Finanțelor Publice a creat o reprezentare falsă angajaților Ministerului Finanțelor Publice, cărora le-a fost indusă impresia că Ministerul Justiției a fost de acord cu trecerea imobilelor Insula Belina și Brațul Pavel prin hotărâre de guvern, astfel că nu au mai insistat în formularea obiecțiunii referitoare la tipul de act normativ;

- prin corespondența electronică purtată cu reprezentanți ai Ministerul Finanțelor Publice a creat o reprezentare falsă angajaților Ministerului Finanțelor Publice, cărora le-a fost indusă impresia că Ministerul Justiției a fost de acord cu trecerea imobilelor Insula Belina și Brațul Pavel prin hotărâre de guvern, astfel că nu au mai insistat în formularea observațiilor cu privire la subrogarea în drepturi și obligații;

- în aceeași zi de 27.11.2013, dar la ora 09:15, a expediat un mail cu fișiere atașate: Nota de fundamentare Teleorman cu M.F.P., H.G. cu M.F.P. și M.J., anexa nr 1, anexa nr 2 către numita Natalia Capatana, din cadrul Secretariatului General al Guvernului, ceea ce demonstrează că pe data de 27.11.2013, în ziua ședinței de guvern, Secretariatului General al Guvernului nu intrase în posesia originalelor proiectului de HG și a Notei de fundamentare, conform art. 28 din Hotărârii Guvernului nr. 561/2009;

- prin adresă fără număr din data de 21.10.2013 referitoare la proiectul de hotărâre a guvernului privind transmiterea unor imobile din domeniul public al statului și din administrarea Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice – Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al județului Teleorman și în administrarea Consiliului Județean Teleorman semnată de inculpata Stoian (fostă Vasile) Ionela, printre alții, se impune promovarea cu celeritate a unui proiect de hotărâre de guvern privind modificarea și/sau completarea, după caz, a denumirii și/ sau descrierii tehnice a bunurilor imobile aparținând domeniului public al statului aflate în administrarea Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice – Administrației Naționale „Apele Române”, înscrise la numerele M.F.P. 106.257 și respectiv 106.258, în vederea finalizării procedurii de avizare interministeriale a proiectului de hotărâre de guvern inițiat de Consiliul Județean Teleorman;

- a prezentat în mod trunchiat și necorespunzător adevărului în ședința pregătitoare din data de 26.11.2013 că în rest, nu sunt probleme, sustrăgând atenției exact problema cea mai importantă, imposibilitatea trecerii prin hotărâre de guvern a imobilelor, aspect subliniat de Ministerul Finanțelor Publice, care solicita ca Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice să ceară un punct de vedere la Ministerul Justiției.”

A constatat Tribunalul București că și în cazul inculpatei Ionela (fostă Vasile) Stoian Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție a enumerat acțiuni care prin prisma reținerii legalității modalității de transfer a bunurilor rămân fără relevanță juridică și, în urma analizei efectuate, a constatat că nu identifică nicio acțiune a inculpatei Stoian Ionela care să se circumscrie complicității la infracțiunea de abuz în serviciu.

În urma analizei efectuate, a constatat Tribunalul București că organele de urmărire penală emit judecăți de valoare lipsite de fundament juridic interpretând, contrar dispozițiilor legale, orice împrejurarea în defavoarea inculpaților.

A reținut Tribunalul București că, conform Deciziei nr. 405/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție „Îndeplinirea unei atribuții de serviciu implică manifestarea de voință din partea persoanei în cauză, care se concretizează în acțiunile efective ale acesteia și care are ca scop ducerea la bun sfârșit/realizarea obligației prescrise. Realizarea acestui demers se raportează atât la un standard subiectiv/intern al persoanei care exercită atribuția de serviciu, cât și la un standard obiectiv. Standardul subiectiv ține de forul intern al persoanei respective, iar măsura în care acesta

este atins ține de autoevaluarea acțiunilor întreprinse. Standardul obiectiv are ca element de referință principal normativul actului care reglementează atribuția de serviciu respectivă.

Curtea reține că, deși cele două standarde coexistă, standardul subiectiv nu poate exceda standardului obiectiv, în analiza modalității de executare a unei atribuții de serviciu acesta din urmă fiind prioritar. Totodată, Curtea reține că, întrucât standardul obiectiv este determinat și circumscris prescripției normative, reglementarea atribuțiilor de serviciu și a modalității de exercitare a acestora determină sfera de cuprindere a acestui standard. Acesta nu poate, fără a încălca principiul previzibilității, să aibă o sferă de cuprindere mai largă decât prescripția normativă în domeniu. Pe cale de consecință, unei persoane nu i se poate imputa încălcarea standardului obiectiv prin constatarea neîndeplinirii de către aceasta a unor prescripții implicite, nedeterminabile la nivel normativ. Mai mult, Curtea reține că, chiar dacă anumite acțiuni, ce însoțesc exercitarea unei atribuții de serviciu, se pot baza pe o anumită uzanță/cutumă, aceasta nu se poate circumscrie, fără încălcarea principiului legalității incriminării, standardului obiectiv ce trebuie avut în vedere în determinarea faptei penale.”

A considerat Tribunalul București că inculpații Sevil Shiadeh, Stoian Ionela și Gâdea Adrian Ionuț nu aveau posibilitatea din punct de vedere subiectiv să constate că bunurile ce se doresc a fi transferate fac parte din albia minoră a Dunării, iar din punct de vedere obiectiv au efectuat toate demersurile care, în virtutea funcțiilor pe care le ocupau, erau obligați să le întreprinde fiind astfel exclusă forma de vinovăție a intenției.

De asemenea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai dacă este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 259 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 17 august 2016, paragrafele 17 și 18 Curtea Constituțională României).

Aplicând acest principii teoretice, a considerat Tribunalul Bucureștii că la data comiterii presupuselor fapte penale practica judiciară nu era unitară în interpretarea prev. art. 860 alin. 1 teza I C.civ. prin raportare la art. 136 alin. 3 din Constituție motiv pentru care încălcarea acestora nu putea conduce la săvârșirea unei infracțiuni de abuz în serviciu care implică incidența intenției.

În susținerea concluziei Tribunalul București observă că magistratul procuror, profesionist al dreptului, într-o interpretare eronată, contrazisă de Curtea Constituțională a României, a apreciat că cele două bunuri imobile fac parte din categoria bunurilor proprietatea publică exclusivă conform art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică și anexei 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”.

Or nu este rezonabil de a se aștepta de la inculpați să manifeste un alt comportament decât cel specific unei persoane diligente.

Concluzionând referitor la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen. de către inculpata Sevil Shhaideh, respectiv cea a complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. de care sunt acuzați inculpații Gâdea Adrian-Ionuț și Stoian (fostă Vasile) Ionela constată că sunt incidente cazurile de achitare prev. de art. 16 alin. 1 lit. b C.pr.pen., respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

Analiza privind incidența laturii subiective a intenției directe a fost efectuată exclusiv pentru ca asupra inculpaților, funcționari publici, să nu planeze nicio suspiciune asupra corectitudinii pe care au manifestat-o în exercitarea atribuțiilor de serviciu Tribunalul București apreciind-o ca fiind necesară pentru a da eficiență totală prezumției de nevinovăție de care aceștia se bucură.

Or după cum a menționat anterior, Tribunalul București a considerat că transferul bunurilor imobile insula Belina și brațul Pavel a fost efectuat conform normelor legale în vigoare prin hotărâre de guvern, acuzația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția națională Anticorupție fiind neîntemeiată.

Totodată, a fost solicitat avizul autorităților interesate în aplicarea acestora, în funcție de obiectul reglementării, iar nota de fundamentare a proiectului hotărârii de guvern a fost semnată de ministrii inițiatori, precum și de cei care le-au avizat, în cazul inculpatei Sevil Shhaideh fiind incidente prev. art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen..

Cum „conform art. 48 C.pen. este definită noțiunea de complicitate ca fiind acea formă a participației penale în care o persoană, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, inclusiv prin promisiunea tănuirii lucrurilor provenite din săvârșirea faptei, chiar dacă, după săvârșirea faptei, promisiunea nu este îndeplinită sau de a favoriza pe făptuitor, promisiune făcută anterior începerii executării sau în timpul realizării acesteia. Cu alte cuvinte, complicele este acea persoană (participant secundar) care înlesnește, sprijină realizarea acțiunii tipice de către autor (participant principal), fiind inclus aici și instigatorul.

Pentru a exista complicitate este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: a) să se fi săvârșit de altcineva o infracțiune (în formă tipică sau tentantă atunci când tentativa este pedepsibilă); b) să existe o contribuție (materială sau psihică) din partea compliceului care a servit, folosit în orice mod la săvârșirea infracțiunii comise de altul; c) să existe o înțelegere (coeziune psihică) între autor și cel care ajută, ceea ce presupune ca cel din urmă să fi voit ca activitatea sa să contribuie la realizarea acțiunii autorului și să fi cunoscut ceea ce urmărea autorul acțiunii pe care el înțelege să o sprijine.

În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că principiile generale aplicabile participației principale sunt, deopotrivă, aplicabile și participației secundare, întrucât acțiunile indirecte și mediate contribuie la realizarea infracțiunii, fac parte din antecedenta causală a acesteia, astfel că lipsa, inexistența acțiunii tipice a autorului/instigatorului nu poate avea ca rezultat decât inexistența actelor de înlesnire, ajutor în realizarea ei. Ca atare, proba privind lipsa faptei autorului este suficientă pentru a susține aprecierea lipsei faptei compliceului și a justifica o soluție de achitare a participantului secundar întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a) C.pr.pen. Inexistența împrejurărilor faptice relevate de acuzare, stabilită în mod definitiv printr-o hotărâre judecătorească cu privire la autor, are aceleași consecințe juridice și asupra acțiunilor de ajutor, înlesnire date de presupusul complice la acțiunea tipică și, pe cale de consecință, justifică un raționament juridic similar în sensul că, dacă nu există un fapt penal, nu există nici complicitate la acesta.” (I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 397/A din 10 decembrie 2019) este incident cazul prev. de art. 16 alin.1 lit. b teza I C.pr.pen. și în cazul inculpaților Stoian Ionela și Gâdea Adrian Ionuț acuzați de săvârșirea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave.

În ceea ce privește participația improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen. de care este acuzat inculpatul Gâdea Adrian Ionuț.

A constatat Tribunalul București că prin rechizitorul nr. 218/P/2017 emis de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție inculpatul Gâdea Adrian Ionuț este acuzat de comiterea în forma participației improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave.

Astfel, în fapt inculpatul este acuzat că, la data de 23.01.2014, în calitate de președinte al Consiliului Județean Teleorman, a invitat S.C. TEL DRUM S.A. și pe numitul Marian Ilie să se prezinte la data de 24.01.2014, ora 1000, la sediul Consiliului Județean Teleorman, pentru semnarea

a trei contracte de închiriere, în baza prevederilor H.G. nr. 943/2013, ajutând astfel cu intenție directă la săvârșirea fără vinovăție de către numitul Dumitrescu Mircea a infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ceea ce a condus la încheierea a trei contracte de închiriere având ca obiect părți din insula Belina și brațul Pavel, fără organizarea unei licitații și fără inițierea și parcurgerea procedurii de emitere a unei hotărâri de consiliu județean, cauzându-se un prejudiciu UAT Teleorman de 4.921.302,09 lei (defalcat pe contractul nr 1: 1.778.336,347 lei, contractul nr. 2: 2.404.654,219 lei, și contractul nr. 3: 738.311,524 lei), în acest mod fiind obținut un folos patrimonial corelativ de beneficiarii contractelor de închiriere - S.C. TEL DRUM S.A. de 4.182.990,566 lei și numitul Marian Ilie de 738.311,524 lei.

De asemenea, a constatat Tribunalul București, în ceea ce privește situația de fapt, de altfel necontestată de inculpat, că aceasta este dovedită de înscrisurile de la dosar.

Tribunalul București a analizat dacă fapta martorului Dumitrescu Mircea întrunește condițiile elementului material ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave în formă continuată.

Apelând la considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 757/2017 din 23 noiembrie 2017 a reținut Tribunalul București că “Raportat la cauza de față, Curtea reține că principiul comportamentului loial dintre autoritățile și instituțiile publice se exprimă prin respectarea prezumției de legalitate a actului administrativ emis în modul de instrumentare a cauzei. Faptul că există bănuieli rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual, care au determinat dispunerea începerii urmăririi penale, nu are semnificația răsturnării prezumției de legalitate a acestuia.”

Or, a reținut Tribunalul București că organele de cercetare penală ignoră principiul de bază a dreptului administrativ, respectiv că „actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate, de unde decurge că a nu executa un act administrativ emis în baza legii echivalează cu a nu executa legea. Pentru aceasta, suspendarea executării unui act administrativ nu poate fi ordonată de judecătorul de contencios administrativ decât în situații de excepție, cu observarea strictă a îndeplinirii exigențelor legale, astfel cum sunt precizate în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.” (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 498/02.02.2010)

În consecință, Tribunalul București a arătat că actul administrativ constând în Hotărârea de Guvern nr. 943/2013 se bucură de o prezumție de legalitate și valabilitate care putea fi răsturnată exclusiv în urma pronunțării unei hotărâri judecătorești ca urmare a exercitării atribuțiilor prevăzute de Legea 554 /2004 a Contenciosului administrativ, iar nu printr-o manifestare unilaterală de voință a unei persoane fizice. Astfel, atunci când o hotărâre de guvern încalcă legea sau adaugă la dispozițiile legii, ea poate fi atacată în instanța de contencios administrativ în temeiul art. 52 din Constituție și a dispozițiilor legii speciale în materie, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (iar numai în mod excepțional poate face obiectul analizei instanței penale).

Consideră Tribunalul București, având în vedere că Hotărârea de Guvern nr. 943/2013 se bucură de o prezumție relativă de autenticitate, valabilitate și legalitate, funcționarii publici erau obligați să pună în aplicare prevederile acestora, iar nu să nesocotească o dispoziție legală. Cum în cuprinsul Hotărârii de Guvern nr. 943 din 27 noiembrie 2013 se stipula că predarea-preluarea părților de imobile prevăzute la art. 1 și 2 se face prin protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, iar după încheierea protocolului de predare-preluare a imobilelor, județul Teleorman, prin Consiliul Județean Teleorman, se subroga în toate drepturile și obligațiile Administrației Naționale „Apele Române” consideră Tribunalului București că intenția prim-ministrului a fost aceea ca drepturile și obligațiile Administrației Naționale „Apele Române” să fie preluate integral de către Consiliul Județean Teleorman, aici incluzând și contractele de închiriere existente.

Potrivit art. 1593 alin. 2 C.civ. subrogația poate fi convențională sau legală.

Or, la momentul încheierii protocolului de predare-preluare nr. 585/15.01.2014 între reprezentanții Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Ape Argeș

- Vedeau și Județul Teleorman, prin Consiliul Județean Teleorman, cele trei contracte de încheiere erau în ființă, astfel încât, potrivit art. 5 din H.G. 943/2013, subrogarea în drepturile și obligațiile Administrației Naționale „Apele Române” a Județului Teleorman, s-a produs, de drept, în temeiul „legii”, prin simpla semnarea protocolului de predare – primire indiferent de modalitatea prin care părțile au înțeles să o pună în executare.

A arătat Tribunalul că rămâne astfel fără relevanță juridică împrejurarea că Administrația Națională „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Ape Argeș – Vedeau a înțeles să rezilieze, de altfel fără niciun temei legal, contractele de închiriere încheiate cu S.C. TEL DRUM S.A. și Marian Ilie, iar Județul Teleorman, pentru a respecta dispozițiile H.G. nr. 943/2013, a decis să încheie „noi contracte de închiriere” singura variantă la care puteau apela din punct de vedere juridic.

De altfel, contracte de închiriere încheiate între Județul Teleorman prin Consiliul Județean Teleorman și S.C. TEL DRUM S.A., respectiv Marian Ilie aveau aceleași clauze și obligații, inclusiv durată, preț și obiect, singura modificare fiind cea a părților semnate, în dreptul rubricii locator figurând „Consiliul Județean Teleorman”.

Potrivit art. 21 alin. 1 C.pen. este justificată fapta prevăzută de legea penală constând în exercitarea unui drept recunoscut de lege sau în îndeplinirea unei obligații impuse de lege, cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de aceasta.

Interpretând noțiunea de „lege” în sens larg (acte normative sub forma legii propriu-zise, indiferent că sunt constituționale, organice sau ordinare, cât și actele normative date în baza legii, cum este cazul hotărârilor de guvern) apreciază Tribunalul București că încheierea contractelor de închiriere nr 1, 2 și 3, cu S.C. TEL DRUM S.A. și numitul Marian Ilie, fără o procedură de licitație și fără parcurgerea circuitului emiterii unei hotărâri de consiliu județean de martorul Dumitrescu Mircea a avut la bază o dispoziție legală (art. 5 din H.G. nr. 943/27.11.2013), fiind incident cazul care împiedică exercitarea acțiunii penale prev. de art. 16 alin. 1 lit. d C.pr.pen..

Constată Tribunalul București că, aplicând regula in dubio pro reo, s-a dispus clasarea față de numitul Dumitrescu Mircea, raportat la împrejurarea că presupusa faptă de abuz în serviciu nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege însă față de acesta sunt incidente și prevederile art. 16 alin. 1 lit. d C.pr.pen. existând o cauză justificativă care împiedică exercitarea acțiunii penale.

Cum, potrivit art. 18 alin. 2 C.pen. efectul cauzelor justificative se extinde și asupra participanților, apreciază Tribunalul București ca fiind incidente și în cazul inculpatului Gâdea Adrian Ionuț prev. de art. 16 alin. 1 lit. d C.pr.pen..

Totuși, Tribunalul București a aprofundat raționamentul juridic plecând de la premisa afirmată în rechizitoriu conform căreia cele două bunuri nu puteau fi transferate decât printr-o lege organică și a constatat Tribunalul București că acțiunile angajaților Consiliului Județean Teleorman, inclusiv ale inculpatului Gâdea Adrian Ionuț, exclud incidența formei de vinovăție a intenției, concluzionând că mijloacele probatorii administrate au demonstrat că încheierea la data de 16.01.2014, de către Județul Teleorman prin Consiliul Județean, în calitate de nou locator, cu S.C. TEL DRUM S.A., a contractului de închiriere nr 1/16.01.2014, a contractului de închiriere nr 2/16.01.2014 și a contractului de închiriere nr 3/16.01.2014, a reprezentat modalitatea prin care angajați Consiliului Județean Teleorman, ca urmare a rezilierii unilaterale de către Administrația Bazinală de Ape Argeș – Vedeau a contractelor de chirie existente, au pus în aplicare cu buna credință prevederile art. 5 din H.G. nr. 943/2013 conform cărora după încheierea protocolului de predare-preluare a imobilelor, județul Teleorman, prin Consiliul Județean Teleorman, se subroga în toate drepturile și obligațiile Administrației Naționale „Apele Române”

Astfel, nici forma de vinovăție a inculpatului Gâdea Adrian Ionuț nu a fost demonstrată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție concluzia acestuia că inculpatul a acționat cu intenție directă având la bază premise greșite și judecăți de valoare incompatibile cu rigorile procesului penal.

Pentru aceste motive, instanța, în temeiul art. 396 alin. 5 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza II C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Gâdea Adrian-Ionuț, sub aspectul săvârșirii participației improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în

serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 C.pen. rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 C.pen. și art. 183 C.pen.;

Analizând infracțiunile de care sunt acuzate inculpatele Gușă Rodica și Gheorghiu Mariana Sanda Tribunalul București a constatat următoarele:

În fapt i se reproșează inculpatei Gușă Rodica, funcționar public în sensul legii penale, în calitate de asistent-registrator în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman - Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Alexandria, este acuzată că, cu intenție, în data de 16.09.2013, în exercitarea atribuțiilor de serviciu prev. de art. 22 alin. 1 și art. 31 alin. 1 din Legea 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare:

- la data de 16.09.2013, a întocmit referatul nr. 29145/16.09.2013 adresat registratorului-șef, prin care a solicitat necorespunzător adevărului îndreptarea erorii materiale strecurată în cartea funciară nr. 20792 și 20793 - Seaca, în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C.civ.,

- a întocmit referatul din data 16.09.2013 în care a menționat necorespunzător adevărului că nu sunt piedici pentru efectuarea lucrării solicitate, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C.civ., nefiind îndeplinite astfel condițiile din art. 29 alin.1 lit. g din Legea 7/1996, neîndeplinirea condițiilor din Codul Civil constituind în sine o piedică la efectuare a lucrării solicitate,

- ulterior, la aceeași dată, în baza referatelor anterior menționate, împreună cu numita Gheorghiu Mariana Sanda a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal “văzând referatul inspectorului de cadastru/referatul asistentului registrator, fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, tariful de 0 lei achitat prin documentul de plată pentru serviciul cu codul: 251P”, deși nu era întrunită condiția prev. la art. 29 alin. 1 lit. g) din Legea 7/1996, rap la art. 913 C.Civ., nefiind săvârșită nicio eroare materială cu prilejul înscrierilor efectuate în:

- cartea funciară nr 20792 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanție și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10784/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 8/18.02.2011 emis de ANAR (S.C. Tel Drum S.A., act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 8/18.02.2011)”, precum și al notării nr 28029 din 5.09.2013, privind “act adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 8/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”;

- cartea funciară nr 20793 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanței și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10782/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 9/18.02.2011 emis de ANAR (act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 9/18.02.2011)”, precum și al notării nr 28030 din 5.09.2013, privind “actul adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 9/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”;

încheiere care a fost comunicată părților și a intrat în circuitul civil, producând consecințe juridice constând în alterarea cuprinsului cărții funciare nr 20792 și 20793 Seaca, partea a III-a, în sensul că imobilele nu sunt grevate de sarcini, deși în realitate, acestea erau obiect al contractului de închiriere nr 8 și 9/2011, precum și a extraselor de carte funciară eliberate,

fapte ce întrunesc condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals intelectual în formă continuată (trei acte materiale) prev. de art. art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

De asemenea, inculpata Gheorghiu Mariana Sanda, funcționar public în sensul legii penale, în calitate de registrator, este acuzată că, cu intenție, în data de 16.09.2013, în exercitarea atribuțiilor de serviciu prev. de art. 22 alin. 1 din Legea 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, împreună cu inculpata Gușă Rodica a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă

în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal “văzând referatul inspectorului de cadastru/referatul asistentului registrator, fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, tariful de 0 lei achitat prin documentul de plată pentru serviciul cu codul: 251P”, deși nu era întrunită condiția prev. la art. 29 alin. 1 lit. g) din Legea 7/1996, rap la art. 913 C. Civ., faptă ce întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen..

În fapt, a reținut Tribunalul București că la data de 02.09.2013, între S.C. Tel Drum S.A. și Administrația Bazinală de Ape Argeș – Vedea intervine semnarea actelor adiționale nr. 6 la contractul de închiriere nr. 8/18.02.2011 și nr. 6 la contractul de închiriere nr. 9/18.02.2011, privind suspendarea celor două contracte pe perioadă de 4 luni, de la data de 02.09.2013 până la data de 01.01.2014.

Ulterior, pe data de 05.09.2013, sunt înregistrate la Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman solicitările S.C. Tel Drum S.A. de radiere a contractelor de închiriere nr. 8/18.02.2011 și 9/18.02.2011, pentru ca la data de 16.09.2013, să fie eliberate și comunicate S.C. Tel Drum S.A. încheierile de carte funciară nr. 28029 și 28030 prin care, urmare a cererilor din data de 05.09.2013, fuseseră notate cele două acte adiționale la contractele de închiriere nr. 8/18.02.2011 și 9/18.02.2011.

În aceeași zi cu data eliberării și comunicării către S.C. Tel Drum S.A. a încheierilor de carte funciară nr. 28029 și 28030, asistentul-registrator – inculpata Gușă Rodica întocmește referatul înregistrat sub nr. 29145 prin care propune „îndreptarea erorii materiale strecurate în cărțile funciare nr. 20792 și 20793 [...] în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011”.

Astfel, la data de 16.09.2013, inculpata Gușă Rodica a întocmit referatul nr. 29145/16.09.2013 adresat registratorului-șef, prin care a solicitat necorespunzător adevărului îndreptarea erorii materiale strecurată în cartea funciară nr. 20792 și 20793 - Seaca, în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C.civ..

Ulterior, la aceeași dată, în baza referatelor anterior menționate, împreună cu numita Gheorghiu Mariana Sanda a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal “văzând referatul inspectorului de cadastru/referatul asistentului registrator, fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, tariful de 0 lei achitat prin documentul de plată pentru serviciul cu codul: 251P” prin care a au fost radiate din cartea funciară contractele de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011 încheiate între S.C. Tel Drum S.A. și Administrația Bazinală de Ape Argeș – Vedea.

Situația de fapt reținută de organele de urmărire penală și constată de instanță având în vedere înscrisurile de la dosar nu a fost contestată de inculpată.

Astfel, fiind audiată inculpata Gușă Rodica (f. 213 -215 d.i. vol. I) a declarat referitor la cele două solicitări de suspendare a contractelor de închiriere încheiate între Administrația Bazinală de Ape Argeș – Vedea și S.C. Tel Drum S.A. prezentate în rechizitoriu i-au fost repartizate spre soluționare, însă nu poate preciza cine a depus la registratura solicitările.

Precizează inculpata că solicitările au fost soluționate în termenul legal ajungând la concluzia că trebuie notată în cartea funciara solicitarea de suspendare soluție care a fost admisă și de registrator.

Își amintește inculpata, că, după câteva zile, din câte a înțeles, s-a prezentat la registratură o persoana nemulțumită și afirmă că referentul a venit cu solicitarea acesteia de a rectifica eroarea în sensul radierii contractelor. Menționează inculpata că existau situații în care se soluționau solicitările de radiere favorabil, însă tehnic se omitea să se facă radierea din cauza grabei, sens în care nu era apăsat un buton în sistemul de operare. A susținut inculpata că a avut o ferma convingere că este una dintre situațiile anterior menționate. Precizează inculpata că a întocmit un referat cu care a fost la registratorul șef care i-a aprobat cererea și a făcut îndreptarea. Menționează că aceasta modificare nu a produs niciun beneficiu sau paguba unei persoane, că nu avea cunoștința despre intenția emiterii unei hotărâri de guvern privind transmiterea celor două imobile. Precizează inculpata că referatul

întocmit a ajuns la inculpata Gheorghiu Sanda, împreună cu încheierea de îndreptare care, văzând explicațiile oferite, a crezut că este vorba despre situația expusă anterior.

Precizează nu a avut alte documente la care să raporteze cererea de îndreptare.

Fiind audiată inculpata Gheorghiu Mariana (f. 213 -218 d.i. vol. I) a declarat că este angajată în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman în calitate de asistent registrator, delegată pentru a îndeplini atribuțiile de registrator, în sensul în care verifică lucrările întocmite de către asistenții registratori.

În legătura cu contractele de închiriere numerele 8 și 9 din 18.02.2013 încheiate între Administrația Națională „Apele Române” și SC Tel Drum SA, precizează inculpata că acestea erau înscrise în cărțile funciare nr. 20792 și nr. 20793 având ca obiect încheierea unor suprafețe de teren către Sc Tel Drum Sa.

Își amintește inculpata că la data de 05.09.2013 Sc Tel Drum SA a depus la biroul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman două cereri prin care a solicitat notarea în cartea funciara având ca obiect suspendarea contractelor de închiriere pe termen de patru luni. Au fost soluționate cererile conform legii, în sensul în care a fost notat în cartea funciara faptul că cele două contracte de închiriere au fost suspendate.

În continuare, precizează că la data de 16.09.2013 inculpata Gusa Rodica a întocmit referatul de îndreptare eroare materială care a fost semnat și de către șefa de serviciu, în persoana martorei Diaconu Alexandrina. În acest context văzând referatul, a semnat încheierea de îndreptare eroare materială fără să își dea seama că anterior notase suspendarea contractelor de închiriere. Afirmă inculpata că operațiunea eronată a săvârșit-o din cauza unui volum mare de muncă, a complexității activității care au dus la oboseala și suprasolicitare. Precizează, că cererile de îndreptare eroare materială au termen de soluționare o zi întrucât nu se plătește o taxă și, având în vedere că eroarea a fost determinată din culpa angajaților Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman, se încearcă să se dea curs favorabil cât mai repede.

În drept, a reținut Tribunalul București, că, potrivit art. 321 alin. 1 C.pen. falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

De asemenea, a reținut Tribunalul București că potrivit art. 4 C.pr.pen. orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

A observat Tribunalul București că organele de urmărire penală folosesc argumente precum „intenția este evidentă în condițiile în care radierea unei notări nu poate face obiectul unei îndreptări de eroare materială”, fac referire la împrejurarea „sesizarea din oficiu, a avut loc într-o zi de luni, după ce vineri fusese în mod corect efectuată notarea solicitării S.C. TEL DRUM S.A.”, că inculpata „Gheorghiu Mariana Sanda ocupa un post superior” aprecieri personale care însă nu la bază probe obiective.

Or, susținerile organelor de urmărire penală conform cărora inculpata Gușă Rodica s-a sesizat din oficiu cu privire la radierea contractelor de închiriere inducând voit ideea că ar fi existat o înțelegere prealabilă între S.C. TEL DRUM S.A. și aceasta nu a fost demonstrată.

Astfel, prin coroborarea probelor reține Tribunalul București că sesizarea din oficiu a inculpatei Gușă Rodică a avut drept temei nemulțumirea pe care reprezentanții S.C. Tel Drum S.A. au manifestat-o față de modul în care li s-a soluționat în prima etapă cererea.

Totodată, probele administrate au demonstrat existența unui volum de muncă care conducea în mod frecvent la producerea unor erori aspect confirmat de către martorii audiați care desfășurau activități lucrative în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman.

Astfel, fiind audiată martora Manafu Rodica Adina (f. 177 d.i. vol. 2) a declarat a lucrat în cadrul instituției în perioada 2006-2014 ocupând funcția de referent arhivă, iar din anul 2012 asistent cu atribuții de referent. Precizează martora, că în perioada 2009 a existat o restructurare de personal

în sensul în care resursa umană s-a înjumătățit astfel încât toți angajații aveau atribuții multiple, motiv pentru care a efectuat activități lucrative și sâmbătă pentru a putea răspunde solicitărilor.

Fiind audiată martora Manolea Tatiana Mihaela (f. 175 – 176 d.i. vol. 2), angajată a Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman a declarat că erorile materiale erau îndreptate în aceeași zi întrucât întârzierea era cauzată din culpa lor. A precizat aceasta că la nivelul unității exista practica ca cel care a comis eroare să o și îndrepte, iar din cauza volumului mare de muncă se comiteau și erori.

Precizează martora că întotdeauna a fost un volum mare de munca, dar în acea perioadă au fost disponibilizate mai multe persoane fapt ce a dus la o creștere și mai mare a activității lucrative. Precizează martora că activitatea este caracterizată de o grabă excesivă din prisma faptului că petenții doreau soluționarea lucrărilor cât mai curând și de multe ori mergea la asistenți și îi ruga să soluționeze mai repede cererile.

Le caracterizează pe cele două inculpate ca fiind două persoane corecte care nu ar comite o faptă penală cu intenție.

Fiind audiată martora Mitran Madalina, a declarat că îndreptările erorilor materiale să făceau din oficiu ori sau la cererea beneficiarului. De obicei se întocmea o cerere scrisă din partea beneficiarului, se depunea încheierea de carte funciara, extrasul de carte funciara, iar cererea era soluționată de persoana care a comis eroarea. Precizează martora că exista și situația în care solicitantul nu dorea să ridice lucrarea întrucât prezenta greșeli, astfel ca se proceda la îndreptarea erorii materiale din oficiu. De asemenea, se întâmpla ca după ce era ridicată încheierea, beneficiarul să revină a doua zi, motiv pentru care aducea la cunoștința eroarea celui care a comis-o îndreptarea urmând a se face tot din oficiu.

Referitor la volumul de muncă aceasta a precizat că era exagerat, motiv pentru care se făceau erori.

Fiind audiată Salcie Anca – Daniela (f. 178 - 179 d.i. vol. 2), a declarat că lucrările se repartizează în mod aleatoriu fiind desemnat atât registratorul, cât și asistentul registrator. Menționează că a lucrat în compartimentul registratura aproximativ o luna sau doua atunci când a fost nevoie. A precizat că în funcție de complexitatea lucrării au fost situații în care registratorul și asistentul care au întocmit încheierea procedau și la îndreptarea erorii materiale a acestuia în aceeași zi în care au fost sesizați. A afirmat că volumul de lucrări era unul ridicat, iar pe fondul acestuia se produceau erori și că au mai fost situații în care s-a procedat la îndreptarea erorilor din cartea funciara la solicitarea celor nemulțumiți fără însă a se depune un înscris de către solicitant.

A constatat așadar Tribunalul București că cererile înregistrate în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman erau repartizate aleatoriu aspect care face puțin probabilă existența unei înțelegeri prealabile între cele două inculpate și reprezentanții S.C. Tel Drum S.A.

De asemenea, a constatat instanța că apărarea celor două inculpate conform căreia au procedat la îndreptarea presupusei erori materiale având în vedere solicitarea reprezentanților S.C. Tel Drum S.A. este plauzibilă întrucât a fost confirmată existența unei astfel de practici de ceilalți lucrători ai O.C.P.I Teleorman. În orice caz, organele de cercetare penală nu au exclus prin mijloacele probatorii administrate o astfel de posibilitate.

Deși nu este un element constitutiv al infracțiunii, constată instanța că Ministerul Public afirmă indirect că cele două inculpate au dat curs solicitării S.C. Tel Drum S.A. de radiere a contractelor de închiriere din cartea funciara dezinteresat întrucât nu a precizat un mobil al săvârșirii infracțiunii.

Or în aceasta situație, nu au justificat organele de cercetare penală de ce în prima etapă s-a procedat în mod corect la notarea suspendării executării contractelor de închiriere și nu la radierea acestora în condițiile în care încă de la început solicitarea S.C. Tel Drum S.A. viza acest aspect și, deși se afirmă în rechizitoriu că radierea contractelor era o operațiune necesară în vederea adoptării H.G. 943/2013, nu își explică raționamentul juridic.

Contrar celor acestor concluzii, a apreciat Tribunalul București că existența unor contracte de închiriere nu afecta în niciun fel procedura adoptării hotărârii de guvern singura condiție impusă

viza necesitatea existenței unui acord dat de Consiliul Județean în a prelua drepturile și obligațiile contractuale odată cu transferul dreptului de proprietate al bunurilor astfel grevate.

În niciun moment nu s-a specificat ca fiind o condiție esențială sau cel puțin determinantă de către Județul Teleorman, prin Consiliul Județean, necesitatea ca bunurile imobile preluate să fie nu fie grevate de sarcini.

A constatat Tribunalul București că probatoriul administrat în cauză nu este apt să convingă împrejurarea că inculpatele au comis faptele penale urmărind, sau acceptând producerea rezultatului socialmente periculos, motiv pentru care, apelând și la regula „in dubio pro reo”, urmează a considera ca numitele Gușă Rodica și Gheorghiu Mariana au acționat cu forma de vinovăție a culpei Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție bazându-se exclusiv pe supoziții în momentul formulării unei concluzii contrare și nu pe probe obiective apte să convingă, în afara oricărui dubiu rezonabil, instanța de judecată.

Concluzionând, a considerat Tribunalul București că în cazul inculpatelor Gușă Rodica și Gheorghiu Mariana Sanda este incident cazul prev. de art. 16 alin. 1 lit. b teza II C.pr.pen. infracțiunile nefiind săvârșite cu forma vinovăției cerută de lege.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA criticile formulate în cauză fiind formulate în scris și atașate la dosarul instanței de apel, precum și susținute oral și redade în încheierea de dezbateri aferentă ședinței din data de 22.11.2022, care face parte integrantă din prezenta decizie.

În esență, parchetul a invocat netemeinicia considerentelor ce susțin, aparent, soluția de achitare și neîndeplinirea condițiilor de tipicitate obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, întrucât, pe de o parte, categoria din care fac parte cele două imobile este identificabilă la art. 3 din legea 213/1998, iar pe de altă parte, legiuitorul nu poate menționa expres fiecare bun în parte ce intră în categoria - apele de suprafață cu albiile lor minore cu lungimi **mai mari de 5 km** – de pe întreg teritoriul țării, din motive ce țin de tehnică legislativă. A precizat parchetul că apartenența bunurilor Insula Belina și Braț Pavel la albia minoră a Dunării reprezintă un aspect ce nu poate fi contestat, astfel cum rezultă din lit. e) și f) ale art. 16 din Metodologia pentru delimitarea albiilor minore ale cursurilor de apă care aparțin domeniului public al statului aprobată prin Ordinul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor nr 326/2007 ce definește și enumeră, la art. 16, șapte criterii pe baza cărora se poate aprecia dacă anumite categorii de suprafețe de teren se includ în albia minoră, din vasta corespondență purtată între instituțiile statului și unitatea de parchet și din declarațiile tuturor martorilor audiați din cadrul A.N.A.R și a instituțiilor subordonate, spre exemplu, A.B.A. Argeș Vedea, care, atât în fața organelor de urmărire penală cât și în fața instanței de judecată au confirmat împrejurarea că Insula Belina și Brațul Pavel sunt situate în albia minoră a Dunării. Sub aspectul scopului în vederea căruia ar fi fost comisă infracțiunea, parchetul a relevat o legătură apropiată între S.C. TEL DRUM S.A. și numitul Liviu Dragnea, a cărui prezență în repetate rânduri, însoțit de apropiați din anturajul politic, după cum rezultă din declarațiile martorilor Vasile Dâncu, Victor Viorel Ponta, Sorin Grindeanu, pe Insula Belina, închiriată de S.C. TEL DRUM, a fost dovedită. Rezultă astfel că numitul Liviu Dragnea își invita personal apropiații pentru partide de pescuit sau doar pentru a se relaxa împreună într-un cadru natural, beneficiind de toate îmbunătățirile aduse locurilor prin construcții și amenajări ilegale. Prin urmare, relația apropiată cu S.C. TEL DRUM S.A. este demonstrată tocmai de faptul că fără a fi titularul unui contract de închiriere a imobilului insula Belina, numitul Liviu Dragnea făcea invitații, descindea într-un cadru restrâns cu prieteni apropiați pentru activități recreative și folosea bunurile mobile și imobile din areal, comportându-se cel puțin ca un adevărat posesor. A arătat parchetul că numitul Liviu Dragnea este fostul președinte al Consiliului Județean Teleorman, care, în urma alegerilor parlamentare din 9 decembrie 2012, a obținut un mandat de deputat în Parlamentul României, în colegiul 3 din Teleorman, pentru ca la data de 21 decembrie 2012, să devină vicepremier și Ministru al Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, funcții pe care le-a exercitat până în luna mai, a anului 2015. De asemenea, a arătat parchetul că, pentru președinția C.J. Teleorman au fost organizate alegeri parțiale și că, în urma votului popular, inculpatul ADRIAN IONUȚ GÂDEA a devenit noul președinte al Consiliului Județean Teleorman, după ce inițial, în perioada 2012-2013 fusese Vicepreședinte al C.J.

Teleorman. Ulterior, începând cu ianuarie 2017, inculpatul ADRIAN IONUȚ GÂDEA a fost numit secretar de stat în Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (M.D.R.A.P.), al cărui ministru era inculpata SEVIL SHHAIDEH. În ceea ce o privește pe inculpata SEVIL SHHAIDEH, a apreciat parchetul că este de notorietate faptul că aceasta este o apropiată a numitului Dragnea Nicolae Liviu, fiind persoana care a preluat funcția de ministru al Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, rămasă liberă după demisia numitului Dragnea Liviu, că inculpata era familiarizată cu acest ministru, în cadrul căruia, la sfârșitul anului 2012, a fost desemnată secretar de stat, imediat după ce numitul Dragnea Liviu a devenit vicepremier și Ministru al Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și că inculpatei i s-a delegat, în baza Ordinului 1850/2013 privind delegarea unor atribuții ale ministrului D.R.A.P., dreptul la semnătură pentru și în numele viceprim-ministrului, ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, Dragnea Nicolae Liviu, a proiectelor de acte normative inițiate de M.D.R.A.P., ordinelor cu caracter normativ. A precizat parchetul că este dovedită relația pe care numitul Dragnea Nicolae Liviu o avea cu inculpații ADRIAN IONUȚ GÂDEA și SEVIL SHHAIDEH la data săvârșirii faptelor prezentate în rechizitoriul de față și că încrederea pe care a dobândit-o numitul Dragnea Liviu în cei doi inculpați poate reprezenta un resort al acțiunilor inculpaților GÂDEA ADRIAN IONUȚ și SEVIL SHHAIDEH în legătură cu HG 943/2013 și a ultimei inculpate în legătură cu HG 858/2013.

Cu privire la cea de a doua infracțiune reținută în sarcina inculpatului Gâdea Adrian Ionuț, parchetul a susținut că prezumția de legalitate a actului administrativ nu se aplică inculpatului Gâdea Adrian Ionuț, având în vedere că între infracțiunile reținute în sarcina inculpatului în concurs real există o legătură mijloc-scop, altfel spus infracțiunile săvârșite de către inculpat (complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit respectiv participație improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit) au fost săvârșite sub forma concursului real calificat care presupune săvârșirea unei infracțiuni pentru a înlesni o altă infracțiune, caz în care există două infracțiuni, una scop și una mijloc, ambele fiind comise cu intenție. Pe data de 05.09.2013, sunt înregistrate la O.C.P.I Teleorman solicitările S.C. Tel Drum S.A. de radiere a contractelor de închiriere nr. 8/18.02.2011 și 9/18.02.2011, pentru ca la data de 16.09.2013, să fie eliberate și comunicate S.C. Tel Drum S.A. încheierile de carte funciară nr. 28029 și 28030 prin care, urmare a cererilor din data de 05.09.2013, fuseseră notate cele două acte adiționale la contractele de închiriere nr. 8/18.02.2011 și 9/18.02.2011 pentru ca în aceeași zi să se revină asupra notării celor două acte adiționale la contractele de închiriere nr. 8/18.02.2011 și 9/18.02.2011 și să se radiază contractele de închiriere nr. 8/18.02.2011 și 9/18.02.2011.

Cu privire la infracțiunile de fas intelectual pretins a fi comise de inculpatele Gușă Rodica și Gheorghiu Mariana Sanda, parchetul a arătat, prin apelul formulat, că, în aceeași zi cu data eliberării și comunicării către S.C. Tel Drum S.A. a încheierilor de carte funciară nr. 28029 și 28030, asistentul-registrator – inculpata Gușă Rodica a întocmit referatul prin care **a propus** „îndreptarea erorii materiale strecurate în cărțile funciare nr. 20792 și 20793 [...] în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011”. Urmare acestei acțiuni de sesizare din oficiu, în ziua următoare, pe data de 17.09.2013, este eliberată și comunicată S.C. TEL DRUM S.A. încheierea de carte funciară nr. 29145 prin care s-a dispus radierea contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011 din cărțile funciare aferente imobilelor Insula Belina și Brațul Pavel. Astfel, orice extrase de carte funciară ulterioare acestei încheieri nu vor mai conține sarcinile în favoarea S.C. Tel Drum S.A. În aceste împrejurări, exact în ziua următoare soluției de radiere a contractelor, Consiliul Județean TELEORMAN solicită și primește extrasele de carte funciară nr. 29337, pentru cartea funciară nr. 20792 (Brațul Pavel), respectiv 29338, pentru cartea funciară nr. 20793 (Insula Belina), care nu mai menționau contractele încheiate de A.N.A.R. cu S.C. Tel Drum. În opinia Ministerului Public rezultă dincolo de orice îndoială rezonabilă că infracțiunea reținută în sarcina inculpatei Gușă Rodica a fost săvârșită cu intenție directă, ceea ce rezultă din sesizarea din oficiu, a doua zi după ce inițial fusese în mod corect efectuată notarea solicitării S.C. TEL DRUM S.A, că inculpata Gușă Rodica, prin comportamentul ei, a dat curs solicitării S.C. TEL DRUM, ea propunând, a doua oară, din oficiu,

soluția radierii, exact în sensul cerinței formulate de societate, deși era o soluție nelegală, că intenția inculpatei Gușă Rodica este evidentă cu atât mai mult cu cât radierea unei notări nu poate face obiectul unei îndreptări de eroare materială și nu poate fi realizată din oficiu. Parchetul a arătat că infracțiunea reținută în sarcina inculpatei Gheorghiu Mariana Sanda a fost săvârșită cu intenție indirectă, întrucât ocupa un post superior celui deținut de către inculpata Gușă Rodica, iar prin prisma atribuțiilor postului, efectuarea, în mod necorespunzător adevărului, a operațiunii de radiere, neverificarea notării suspendării contractelor, după cum se apăra inculpata, îi plasează intenția în sfera acceptării posibilității producerii rezultatului faptei sale.

Examinând sentința apelată prin prisma criticilor formulate de ministerul public, dar și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform art.417 alin.2 Cod procedură penală, Curtea, în urma propriei analize efectuate asupra cauzei, în conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. 8 Cod procedură penală, reține următoarele.

Cu privire la infracțiunea de infracțiunea de "abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave" prev. art. 297 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 Cod penal și art. 183 Cod penal, pretins a fi comisă de inculpata Shaideh Sevil în calitate de autor și de inculpații Gădea Ionuț Adrian și Stoian Ionela, în calitate de complici, Curtea învederează că, deși argumentația instanței de fond este corectă și reprezintă, sub aspectul situației de fapt, rezultatul unei analize detaliate și fără cusur, sub aspectul silogismului judiciar, a tuturor acuzațiilor formulate de parchet împotriva inculpaților, analiză pe care Curtea și-o însușește integral, temeiul juridic reținut pentru soluția achitării este unul greșit. Astfel, instanța de fond a reținut faptul că se impune achitarea inculpatei Shaideh Sevil (în calitate de autor) și, drept consecință, a inculpatului Gădea Adrian Ionuț și a inculpatei Stoian Anca Ionela (în calitate de complici ai inculpatei Shaideh Sevil) întrucât fapta săvârșită nu este prevăzută de legea penală. Or, Curtea învederează că, potrivit art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă fapta nu există. Analizând situațiile în care este incident acest caz de achitare, Curtea învederează că inexistența faptei se reține nu doar în atunci când nu a existat nicio transformare în realitatea obiectivă, ci și în cazul în care, deși a existat o atare manifestare, ea nu este suprapusă lui *verbum regens*, adică elementului material prescris de norma incriminatoare. Pe de altă parte, atunci când se rețin ca incidente mai multe cauze care paralizază exercitarea acțiunii penale, aplicarea lor trebuie să se facă în în ordinea prevăzută de lege, având în vedere criteriul cronologic, al primului caz intervenit. Pe cale de consecință, pentru a se putea reține că fapta comisă de inculpata Shaideh Sevil nu este una prevăzută de legea penală, trebuie să se pornească de la constatarea conform căreia inculpata a comis o faptă care se suprapune acțiunii incriminate, însă care nu respectă tiparul complet al normei de incriminare, integral, sub aspectul laturii obiective.

Curtea reține că, potrivit art. 297 alin. 1 Cod penal, fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și, prin aceasta, cauzează o pagubă sau o vătămare drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau a unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea. Prin decizia nr. 405/2016, Curtea Constituțională a stabilit că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Prin urmare, Curtea Constituțională a reținut că ilicitul penal este cea mai gravă formă de încălcare a unor valori sociale, iar consecințele aplicării legii penale sunt dintre cele mai grave, astfel că stabilirea unor garanții împotriva arbitrarului prin reglementarea de către legiuitor a unor norme clare și predictibile este obligatorie. Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. În acest sens,

instanța de contencios constituțional a reținut că, în sistemul continental, jurisprudența nu constituie izvor de drept așa încât înțelesul unei norme să poată fi clarificat pe această cale, deoarece, într-un asemenea caz, judecătorul ar deveni legiuitor (Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, paragraful 16).

Pe cale de consecință, pentru a se putea reține că fapta inculpatei Shaideh Sevil nu este prevăzută de legea penală, preliminar, trebuie să se stabilească că, în sarcina acesteia, se reține neîndeplinirea sau îndeplinirea cu încălcarea unei legi primare a atribuțiilor de serviciu, respectiv că verbum regens a fost săvârșit.

Analizând acuzațiile formulate de parchet, Curtea observă că acestea se subsumează tezei a doua a textului de incriminare, respectiv inculpatei i se impută nu o neîndeplinire, ci o îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor de serviciu. Astfel, Ministerul Public susține că inculpata Sevil Shhaideh, funcționar public, în perioada 23 septembrie 2013 – decembrie 2013, în calitate de secretar de stat, în baza Ordinului 1850/2013 privind delegarea unor atribuții ale ministrului D.R.A.P. exercitând atribuțiile de serviciu prevăzute de art. 4 rap. la art. 38 alin. 2, art. 8 alin. 1 și art. 31 alin. 4 din Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, beneficiind de actele de complicitate anterioară ale inculpatului Gâdea Adrian Ionuț și actele de complicitate concomitentă ale inculpatei Stoian (fostă Vasile) Ionela, a inițiat, a fundamentat, a introdus pe circuitul de avizare și a prezentat Guvernului pentru aprobare proiectul de HG, prin care s-a aprobat transmiterea unor părți din imobilele Insula Belina și Brațul Pavel, aflate în domeniul public exclusiv al statului și administrarea A.N.A.R. către domeniul public al județului Teleorman și administrarea Consiliului Județean Teleorman, și nota de fundamentare pe care a semnat-o, în calitate de inițiator, cunoscând că în acest mod întocmește acte care încalcă dispozițiile art. 136 alin. 3 din Constituția României, art. 3 din Legea apelor 107/1996, art. 3 alin. 2 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa 2 din O.U.G. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale "Apele Române", art. 38 alin. 2, alin. 3, art. 30 alin. 2 și art. 77 din Legea 24/2000 și art. 860 alin. 3) teza întâi din Codul civil care nu permiteau un astfel de transfer prin hotărâre de guvern, acte pentru care ministerele avizatoare, respectiv Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, a căror consultare pe proiectul de act normativ elaborat în forma prezentată spre aprobare guvernului, a omis să o mai facă conform dispozițiilor HG 561/2009, formulară observații pe parcursul circuitului de avizare sub aceste aspecte. Prin aceasta faptă, susține parchetul, s-a cauzat un prejudiciu statului român de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile ieșite din patrimoniul lui), la care se adaugă suma de 248.126,334 lei echivalentă a 50 de procente din suma provenită din cele trei contracte de închiriere și care trebuia încasată de bugetul de stat, precum și un prejudiciu A.N.A.R. de 248.126,334 lei, echivalentul a 50% din prețul chiriei încasate, care ar fi trebuit să intre în bugetul titularului dreptului de administrare a imobilelor, dar și o vătămare a drepturilor și intereselor legitime atât ale statului, cât și ale A.N.A.R. prin lipsirea de dreptul de proprietate, respectiv dreptul de administrare asupra acestor imobile și a digurilor. Corelativ Județul Teleorman a obținut un folos patrimonial în cuantum de 3.237.800 lei, cât reprezintă valoarea totală a celor două bunuri imobile intrate în patrimoniul lui și 496.252,668 lei echivalentul chirii încasate. Acestui folos patrimonial, susține parchetul, i se adaugă unul nepatrimonial, în favoarea lui S.C. TEL DRUM S.A., respectiv: asigurarea netulburată a ocupării abuzive a unor suprafețe de teren cu ariile de 5.392 mp – teren cu construcții împrejmuț, 296 mp – platformă aterizare elicoptere, 1.784 mp – heleșteu numit apă stătătoare și 13.635 mp – amenajare luciu apă.

Curtea reține, în acord cu instanța de fond, și fără a relua conținutul tuturor normelor legale invocat a fi încălcate, reluare pe care o apreciază inutilă, în contextul unei analize corecte și exhaustive a instanței de fond, că singurul text de reglementare primară, care prevede că transferul bunurilor care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, potrivit unei legi organice, din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers nu poate fi făcut decât ca urmare a modificării legii organice, este art. 860 alin. 3 Cod Civil. Prin urmare, în condițiile în care, potrivit art. 136 alin. 3 din Constituție, bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial

energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, pentru a se constata că incupata Shadeh Sevil a îndeplinit o atribuție de serviciu cu încălcarea legii primare, trebuie stabilit dacă bunurile care au făcut obiectul hotărârii de guvern nr. 943/2013 formau obiectul exclusiv al proprietății publice, potrivit unei legi organice, în condițiile în care, în mod cert, acestea nu reprezintă nici bogății de interes public ale subsolului, nici spațiu aerian, nici ape cu potențial energetic valorificabil, de interes național (inclusiv în albia minoră a Dunării fiind o chestiune care, pe de o parte nu este certă, ci discutabilă, iar pe de altă parte, nu atrage calificarea brațului Pavel, care are o lungime mai mică decât 5 km, și, cu atât mai puțin, a insulei Belina, ca ape cu potențial energetic valorificabil de interes național) nici plaje, mare teritorială, sau resurse naturale ale zonei economice și ale platoului continental.

Astfel, pentru a stabili dacă Insula Belina și Brațul Pavel sunt bunuri stabilite prin lege organică ca făcând obiect exclusiv al proprietății publice trebuie identificată o lege organică care să declare, să stabilească, să identifice, cele două imobile, ca făcând obiect exclusiv al proprietății publice a statului. Prin art. 3 alin. 2 din Legea nr. 213/2018 se enunță că domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele prevăzute la pct. I din anexa, precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege. Prin urmare, din această dispoziție legală rezultă că bunurile înscrise în anexa 1 a legii fac obiectul domeniului public al statului, fără a se preciza în vreun fel că este vorba de un domeniu public exclusiv. În consecință, pentru transferul bunurilor prevăzute la pct. I din anexa Legii nr. 213/2018 nu se impune o modificare a legii organice.

Potrivit Legii apelor nr. 107/1996 se precizează în cadrul art. 1 că apa nu este un produs comercial oarecare, ci este un patrimoniu natural care trebuie protejat, tratat și apărat ca atare, fiind o resursă strategică de siguranță și securitate națională. Apele subterane și de suprafață ale României sunt bogății de interes public. Apele fac parte din domeniul public al statului. Potrivit art. 3 alin. 1 aparțin domeniului public al statului apele de suprafață cu albiile lor minore cu lungimi mai mari de 5 km și cu bazine hidrografice ce depășesc suprafața de 10 km², malurile și cuvețele lacurilor, precum și apele subterane, apele maritime interioare, faleza și plaja mării, cu bogățiile lor naturale și potențialul valorificabil, marea teritorială și fundul apelor maritime. În consecință, întrucât nu se declară caracterul exclusiv al proprietății de stat, pentru transferul bunurilor prevăzute la art. 3 alin. 1 din Legea apelor nr. 107/1996, nu se impune o modificare a legii organice.

Instanța de fond a apreciat că este relevantă jurisprudența amplă a Curții Constituționale a României, pe care a redat-o în extenso, o atare reiterare, a considerentelor din cuprinsul deciziilor relevante ale instanței de contencios administrativ, în prezenta decizie, fiind inutilă, Curtea rezumându-se la a reține, în acord cu instanța de fond, dar în sinteză, că, lipsit de orice echivoc, prin deciziile pronunțate, Curtea Constituțională a statuat că includerea unor bunuri în anexa Legii nr. 213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării lor ca bunuri ce fac obiect exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter exemplificativ. (Prin Decizia nr. 1/2014 Curtea Constituțională a explicat că dacă bunurile ce se doresc a fi transferate din proprietatea publică a statului în proprietatea publică a unității administrativ teritoriale sau invers, formează obiectul exclusiv al proprietății publice, a statului sau unităților administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, conform art. 860 alin. 3 teza întâi Cod civil. Se menționează că, atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor (în temeiul criteriului uzului sau interesului public național, județean sau local), iar nu printr-o declarație expresă a legii, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face prin hotărâre a Guvernului sau a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local conform art. 860 alin. 3 teza a doua Cod civil. Ulterior, prin deciziile nr. 384/2019, 537/2019, 538/2019, 636/2020, 901/2020, Curtea a reținut, inter alia, că nominalizarea bunului în cap. I pct. 29 din anexa la Legea nr. 213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării sale ca bun ce face obiect exclusiv al proprietății publice, și că

enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, prin care s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor). Prin urmare, Curtea, în acord cu instanța de fond, constată că, din jurisprudența Curții Constituționale, rezultă că nu se poate aprecia că Insula Belina și Brațul Pavel sunt declarate ca obiect exclusiv al proprietății publice prin lege organică. Învederează Curtea că, și în situația în care instanța de contencios constituțional ar fi ajuns la o altă concluzie, nu se poate reține că inculpata a cunoscut, de o manieră certă, indubitabilă, apartenența celor două imobile la proprietatea publică exclusivă a statului și că și-a exercitat atribuțiile de serviciu urmărind sau acceptând producerea unei urmări socialmente periculoase, respectiv prejudicierea statului prin transferul unor bunuri din proprietatea sa exclusivă în proprietatea publică a unei autorități administrativ teritoriale, altfel decât în condițiile art. 860 Cod civil. Subliniază Curtea că infrațiunea de abuz în serviciu este una care poate fi comisă exclusiv cu forma intenției directe sau eventuale, ceea ce implică în mod necesar prevederea rezultatului faptei și urmărirea (în cazul intenției directe) sau cel puțin acceptarea acestuia (în cazul intenției eventuale, indirecte), voința juridică fiind rezultatul îmbinării factorului intelectual cu cel volitiv. Or, pentru a se putea reține existența factorului intelectual al voinței juridice, este esențialmente necesar ca încălcarea raporturilor juridice care ocrotesc o anumită valoare socială să fie clar reprezentată în intelectul subiectului de drept, ceea ce nu s-ar putea reține decât în măsura în care valoarea socială este apărută expres de o dispoziție legală primară, iar încălcarea acesteia în exercitarea atribuțiilor de serviciu ar fi una certă. În nici un caz nu poate fi incidentă legea penală, în situația în care, pentru a se aprecia dacă s-a încălcat o valoare socială sub aspect penal, este necesară o analiză complexă a jurisprudenței instanței de contencios constituțional, a doctrinei de specialitate în materia dreptului administrativ și a metodologiei de determinare a albiilor minore a cursurilor de apă în sinergie cu principiile edictate de știința hidrogeologiei. În nici un caz nu se poate cere subiectului de drept o analiză pertinentă a tuturor acestor aspecte, sub sancțiunea comiterii unei infrațiuni, fie ea intenționată sau din culpă, astfel încât, cum s-a menționat anterior, chiar în situația în care rezultatele argumentațiilor ar fi condus la o altă concluzie, și anume aceea conform căreia pentru transferul din domeniul public al statului în domeniul public al consiliului județean ar fi fost necesară forma unei legi organice, răspunderea penală tot nu ar fi putut fi antrenată. Toate aceste aspecte țin însă de tipicitatea subiectivă a faptei, de posibilitatea concretă a inculpatei de a prevedea și de a accepta sau urmări producerea rezultatului socialmente periculos al acțiunii pe care o întreprinde.

Însă Curtea apreciază că, în esență, cel mai important, este faptul că, în absența unei declarații a legii organice cu privire la caracterul exclusiv al proprietății publice asupra celor două imobile, Insula Belina și Brațul Pavel, în sarcina inculpatei Shaideh Sevil nu se poate reține că a îndeplinit în mod defectuos o atribuție de serviciu, într-o atare situație nemaifiind necesar a se parcurge etapa următoare a analizei, respectiv stabilirea tipicității obiective și subiective a faptei. În condițiile în care nu se poate reține deci că inculpata Shaideh Sevil și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în mod defectuos, adică prin încălcarea unei dispoziții legale primare, care îi reglementează atribuțiile de serviciu, între care și aceea de a iniția proiecte de acte normative, nu există nicio faptă care să contureze elementul material al infrațiunii de „abuz în serviciu”, astfel încât se impune pronunțarea unei soluții de achitare întemeiate pe dispozițiile art. 16 lit. a Cod procedură penală.

În condițiile în care Curtea constată inexistența faptei pentru care s-a trimis în judecată autorul, în mod subsecvent, concluzia este și aceea a inexistenței faptei corelative a complicilor Gâdea Adrian Ionuț și Stoian Ionela, aspect care este reflectat atât de doctrină, cât și de jurisprudență, astfel cum acestea au fost redată, în mod repetat, în sentința pronunțată de Tribunalul București. În mod evident, în lumina considerentelor precedente, toate aspectele invocate de parchet, ca motive de apel, relative la elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă a faptei (legătură de cauzalitate, urmare imediată-prejudiciu, mobilul pentru care ar fi acționat inculpații Shaideh, Gâdea și Stoian, forma de vinovăție a intenției) cu privire la care judecătorul fondului a învederat, pe larg, în urma unei analize pertinente și laborioase, că nu se verifică, nu mai au a fi analizate, sub sancțiunea unei argumentații superflue.

Cu privire la participația improprie, în modalitatea complicității, în formă continuată, la

infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 Cod penal rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 Cod penal și art. 183 Cod penal, pretins a fi comisă de inculpatul Gâdea Adrian Ionuț, Curtea reține că acuzația formulată împotriva inculpatului Gâdea Adrian Ionuț, sub aspectul săvârșirii infracțiunii menționate mai sus, constă în aceea că, la data de 23.01.2014, în calitate de președinte al C.J. Teleorman, a invitat S.C. TEL DRUM S.A. și pe numitul Marian Ilie să se prezinte la data de 24.01.2014, ora 10:00, la sediul Consiliului Județean Teleorman, pentru semnarea a trei contracte de închiriere, în baza prevederilor HG 943/2013, ajutând astfel cu intenție directă la săvârșirea fără vinovăție de către numitul DUMITRESCU MIRCEA a infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ceea ce a condus la încheierea a trei contracte de închiriere având ca obiect părți din insula Belina și brațul Pavel, fără organizarea unei licitații și fără inițierea și parcurgerea procedurii de emitere a unei hotărâri de consiliu județean, cauzându-se un prejudiciu UAT Teleorman de 4.921.302,09 lei (defalcat pe contractul nr 1: 1.778.336,347 lei, contractul nr. 2: 2.404.654,219 lei, și contractul nr. 3: 738.311,524 lei), în acest mod fiind obținut un folos patrimonial corelativ de beneficiarii contractelor de închiriere - S.C. TEL DRUM S.A. de 4.182.990,566 lei și numitul Marian Ilie de 738.311,524 lei.

Curtea constată că inculpatul Gâdea Ionuț Adrian a acționat în baza hotărârii de guvern prin care cele două imobile au trecut din administrarea ANAR în aceea a Consiliului Județean Teleorman, acesta din urmă, subrogându-se, ca efect al acestui transfer, în drepturile și obligațiile administratorului inițial. În mod just a concluzionat Tribunalul București că actul administrativ constând în Hotărârea de Guvern nr. 943/2013 se bucura de o prezumție de legalitate și valabilitate care putea fi răsturnată exclusiv în urma pronunțării unei hotărâri judecătorești ca urmare a exercitării atribuțiilor prevăzute de Legea 554 /2004 a Contenciosului administrativ, iar nu printr-o manifestare unilaterală de voință a unei persoane fizice. Parchetul, în cadrul motivelor de apel, a susținut că această prezumție de legalitate a actului administrativ nu se aplică inculpatului Gâdea Adrian Ionuț, având în vedere că între infracțiunile reținute în sarcina inculpatului în concurs real există o legătură mijloc-scop, altfel spus infracțiunile săvârșite de către inculpat (complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit respectiv participatie improprie în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit) au fost săvârșite sub forma concursului real calificat care presupune săvârșirea unei infracțiuni pentru a înlesni o altă infracțiune, caz în care există două infracțiuni, una scop și una mijloc, ambele fiind comise cu intenție. Curtea învederează că raționamentul judecătorului fondului este unul just și se verifică și în situația în care soluția primei instanțe cu privire la pretinsa „infracțiune mijloc” ar fi fost diferită, existența unei hotărâri de guvern obligând pe funcționarii din aparatul Consiliului Județean la aducerea la îndeplinire a dispozițiilor acesteia. Prin urmare, nu se poate reține nicio îndeplinire, prin încălcarea legii primare, fără vinovăție, a atribuțiilor de serviciu, de către Dumitrescu Mircea, și, în consecință, nicio participatie improprie, sub forma complicității la o atare încălcare, în sarcina inculpatului Gâdea Ionuț Adrian.

Cu privire la infracțiunile de „fals intelectual” pretins a fi comise de inculpatele Gușă Rodica și Gheorghiu Sanda, în prezenta cauză, acuzația formulată împotriva inculpatei Gușă Rodica constă în aceea că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu prev. de art. 22 alin. 1 și art. 31 alin. 1 din Legea 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare:

- la data de 16.09.2013, a întocmit referatul nr. 29145/16.09.2013, adresat registratorului-șef, prin care a solicitat necorespunzător adevărului îndreptarea erorii materiale strecurate în cartea funciară nr. 20792 și 20793 - Seaca, în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C civ.,

- a întocmit referatul din data 16.09.2013 în care a menționat necorespunzător adevărului că nu sunt piedici pentru efectuarea lucrării solicitate, deși nu erau întrunite prevederile art. 913 C civ., nefiind îndeplinite astfel condițiile din art. 29 alin.1 lit. g din Legea 7/1996, neîndeplinirea

condițiilor din Codul Civil constituind în sine o piedică la efectuare a lucrării solicitate,

- ulterior, la aceeași dată, în baza referatelor anterior menționate, împreună cu numita Gheorghiu Mariana Sanda a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal „văzând referatul inspectorului de cadastru/referatul asistentului registrator, fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, tariful de 0 lei achitat prin documentul de plată pentru serviciul cu codul: 251P”, deși nu era întrunită condiția prev. la art. 29 alin. 1 lit. g) din Legea 7/1996, rap la art. 913 C.Civ., nefiind săvârșită nicio eroare materială cu prilejul înscrierilor efectuate în:

- cartea funciară nr 20792 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanție și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10784/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 8/18.02.2011 emis de ANAR (S.C. Tel Drum S.A., act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 8/18.02.2011)”, precum și al notării nr 28029 din 5.09.2013, privind “act adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 8/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”,

- cartea funciară nr 20793 Seaca, Partea III. Sarcini, “Înscrieri privind dezmembrămintele dreptului de proprietate, drepturi reale, de garanței și sarcini”, respectiv cu prilejul notării sarcinii 10782/3.04.2013 ”act administrativ nr Contract de închiriere nr 9/18.02.2011 emis de ANAR (act adițional 5 /2013 la contractul de închiriere nr 9/18.02.2011)”, precum și al notării nr 28030 din 5.09.2013, privind “actul adițional nr. 6/2013 emis de S.C. TEL DRUM S.A., la data de 02.09.2013, care are ca obiect suspendarea contractului de închiriere nr 9/18.02.2011 pe o perioadă de 4 luni începând cu data 2.09.2013”, încheiere care a fost comunicată părților și a intrat în circuitul civil, producând consecințe juridice constând în alterarea cuprinsului cărții funciare nr 20792 și 20793 Seaca, partea a III-a, în sensul că imobilele nu sunt grevate de sarcini, deși în realitate, acestea erau obiect al contractului de închiriere nr 8 și 9/2011, precum și a extraselor de carte funciară eliberate.

De asemenea, susține parchetul că inculpata Gheorghiu Mariana Sanda, în calitate de registrator, cu intenție, în data de 16.09.2013, în exercitarea atribuțiilor de serviciu prev. de art. 22 alin. 1 din Legea 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare, împreună cu numita Gușă Rodica a întocmit și semnat înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emisă în dosarul 29145/16.09.2013, în a cărei parte introductivă a consemnat în mod nereal ca fiind îndeplinite condițiile prev. la art. 29 din legea cadastrului și a publicității imobiliare nr 7/1996, rep., cu modificările și completările ulterioare, deși nu era întrunită condiția prev. la art. 29 alin. 1 lit. g) din Legea 7/1996, rap la art. 913 Cod civil, nefiind săvârșită nicio eroare materială cu prilejul înscrierilor efectuate în cartea funciară nr 20792 Seaca și cartea funciară nr 20793 Seaca. Această încheiere a fost comunicată părților și a intrat în circuitul civil, producând consecințe juridice constând în alterarea cuprinsului cărții funciare nr 20792 și 20793 Seaca, partea a III-a, în sensul că imobilele nu sunt grevate de sarcini, deși în realitate, acestea erau obiect al contractului de închiriere nr 8 și 9/2011, precum și a extraselor de carte funciară eliberate.

Curtea reține că, potrivit art. 321 Cod penal, falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea. Față de această definiție legală, în nici un caz, acțiunea inculpatei care, la data de 16.09.2013, a întocmit referatul nr. 29145/16.09.2013, adresat registratorului-șef, prin care a solicitat (propus) îndreptarea erorii materiale strecurată în cartea funciară nr. 20792 și 20793 - Seaca, în sensul radierii contractelor de închiriere nr. 8/2011 și 9/2011, deși nu erau întrinite prevederile art. 913 C civ, nu se poate subsuma infracțiunii de fals intelectual, pentru simplul motiv că printr-o solicitare/propunere nu se poate atesta nicio faptă sau împrejurare necorespunzătoare adevărului. Acuzația formulată de parchet, respectiv aceea că inculpata ar fi „solicitat necorespunzător adevărului” exclude incidența infracțiunii, care incriminează atestarea necorespunzătoare adevărului și nu solicitarea necorespunzătoare adevărului, dacă s-ar putea admite că o solicitare ar putea fi necorespunzătoare

adevărului. În esență, prin referatul întocmit, inculpata Gușă Rodica, în calitatea sa de asistent registrator, a solicitat/propus registratorului șef, numita Diaconu Alexandrina, îndreptarea erorii materiale, și, în urma vizei de admitere a solicitării, aplicate de aceasta, pe referatul întocmit de Gușă Rodica, a procedat la întocmirea unui referat în care a constatat că nu sunt piedici la efectuarea îndreptării de eroare materială și, ulterior, împreună cu registratorul Gheorghiu Mariana Sanda, la întocmirea încheierii de îndreptare a erorii materiale. Observă Curtea că, odată ce referatul cu propunerea de îndreptare a erorii materiale, întocmit de funcționarul cu gradul profesional inferior, Gușă Rodica, a fost aprobat de către registratorul șef, numita Diaconu Alexandrina, care a dispus îndreptarea erorii materiale, raționamentul asistentului registrator care a propus îndreptarea erorii materiale a fost validat, iar referatul relativ la lipsa piedicilor pentru întocmirea încheierii și încheierea de îndreptare a erorii materiale, aceasta din urmă întocmită de asistentul registrator Gușă Rodica și de registratorul Gheorghiu Mariana Sanda, au fost unele subsecvente acestuia și în executarea dispoziției registratorului șef Diaconu Alexandrina. Prin urmare, decizia de a se urma o astfel de procedură, a îndreptării erorii materiale, a aparținut registratorului șef Diaconu Alexandrina, iar, în prezența acestei dispoziții, nu se poate reține, în mod cert, că inculpata Gușă Rodica și, cu atât mai puțin, inculpata Gheorghiu Sanda, ar fi acționat cu intenția, cel puțin indirectă, de a atesta fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului, constând în aceea că imobilele a căror transfer din proprietatea statului în aceea a consiliului județean ar fi fost lipsite de sarcini, mai ales în condițiile în care existența unui contract de închiriere nu constituie o sarcină reală și în condițiile în care nu s-a dovedit, în nici un fel, pe de o parte, conivența dintre Diaconu Alexandrina și cele două inculpate (nici nu s-a susținut o atare înțelegere) și, pe de altă parte, conivența dintre SC TEL DRUM SA și cele două inculpate, iar prezumția la prezumție conduce la ficțiune. În concluzie, în mod just, prima instanță a reținut lipsa tipicității subiective a infracțiunilor de fals intelectual pentru care au fost trimise în judecată inculpatele Gușă Rodica și Gheorghiu Sanda. În lumina aceluiași considerente relative la aptitudinea unui anume înscris de a fi fals, în temeiul art. 25 alin. 3 Cod procedură penală, Curtea va desființa doar înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emis în dosarul 29145/16.09.2013 de către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman - Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Alexandria, ca act prin care s-au atestat împrejurări necorespunzătoare adevărului, nu și actele anterioare, care au precedat și, respectiv, succedat dispoziția registratorului șef, fiind lipsite de atributul de a atesta, prin ele însele împrejurări necorespunzătoare adevărului.

Pentru aceste considerente, Curtea, reținând că apelul formulat de ministerul public este, esențialmente, unul pentru legalitate, în virtutea rolului constituțional al acestei autorități, de promovare și salvagardare a drepturilor și libertăților cetățenilor, va admite apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA împotriva sentinței penale nr. 421 din data de 21.04.2022 pronunțată de către Tribunalul București Secția I Penală, în dosarul nr. 22120/3/2018, pe care o va desființa, în parte, exclusiv sub aspectul temeiului de drept care a stat la baza soluției de achitare dispuse de prima instanță cu privire la infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată inculpații Shaideh Sevil, Stoian Ionela și Gâdea Ionuț Adrian și sub aspectul desființării referatelor întocmite de inculpata Gușă Rodica.

În baza art. 275 alin 3 Cod procedură penală, cheltuielile ocazionate de soluționarea prezentului apel vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

În baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, admite apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA împotriva sentinței penale nr. 421 din data de 21.04.2022 pronunțată de către Tribunalul București Secția I Penală, în dosarul nr. 22120/3/2018, pe care o desființează, în parte, exclusiv sub aspectul temeiului de drept care a stat la

baza soluției de achitare dispuse de prima instanță cu privire la infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată inculpații Shhaideh Sevil, Stoian Ionela și Gâdea Ionuț Adrian și sub aspectul desființării referatelor întocmite de inculpata Gușă Rodica.

În rejudecare

În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, **achită pe inculpata Shhaideh (fosta Sumanariu/ Geambec) Sevil,**

trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 297 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 Cod penal și art. 183 Cod penal, cu aplic. art. 5 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, **achită pe inculpata Stoian (fostă Vasile) Ionela,**

trimisă în judecată pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 Cod penal și art. 183 C.pen. cu aplic. art. 5 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, **achită pe inculpatul Gâdea Adrian-Ionuț,**

trimis în judecată pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000, cu aplic. art. 309 Cod penal și art. 183 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, **achită pe inculpatul Gâdea Adrian-Ionuț trimis în judecată pentru săvârșirea participației improprii în modalitatea complicității în formă continuată la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit ce a produs consecințe deosebit de grave prev. de art. 52 alin. 3 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal (trei acte materiale), cu aplic. art. 309 Cod penal și art. 183 Cod penal cu aplic. art. 5 Cod penal.**

În temeiul art. 25 alin. 3 Cod procedură penală, deființează înscrisul intitulat încheiere nr. 29145, emis în dosarul 29145/16.09.2013 de către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Teleorman - Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Alexandria.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală, ridică măsurile asiguratorii instituite față de inculpații:

- Shhaideh (fosta Sumanariu/ Geambec) Sevil prin ordonanța nr. 218/P/2017 din 25.04.2018 emisă de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, modificată prin încheierea pronunțată la data de 19.09.2019 de către Tribunalul București.

- Stoian (fostă Vasile) Ionela prin ordonanța nr. 218/P/2017 din 25.04.2018 emisă de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, modificată prin încheierea pronunțată la data de 19.09.2019 de către Tribunalul București.

- Gâdea Adrian-Ionuț prin ordonanța nr. 218/P/2017 din 25.04.2018 (astfel cum a fost îndreptată prin procesul verbal din data de 02.05.2018) emisă de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a

infrațiunilor asimilate infrațiunilor de corupție, modificată prin încheierile pronunțate la data de 26.11.2018 și la data de 19.12.2019 de către Tribunalul București.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile ocazionate de soluționarea prezentului apel rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 21.02.2023.

PREȘEDINTE
ADOMNIȚEI SABINA

JUDECĂTOR
JDERU CLAUDIA

GREFIER
RISTOSCU ALEXANDRA-DANIELA

Red. S.A.
Dact.I.P.
16 ex.

Red. B.A. Dari – Tribunalul București – Secția I Penală